



# ROJA WELAT

ROJNAMEYA SİYASİ Ü ÇANDI YA 15 ROJI  
15 GÜNLÜK POLITİK VE KÜLTÜREL GAZETE

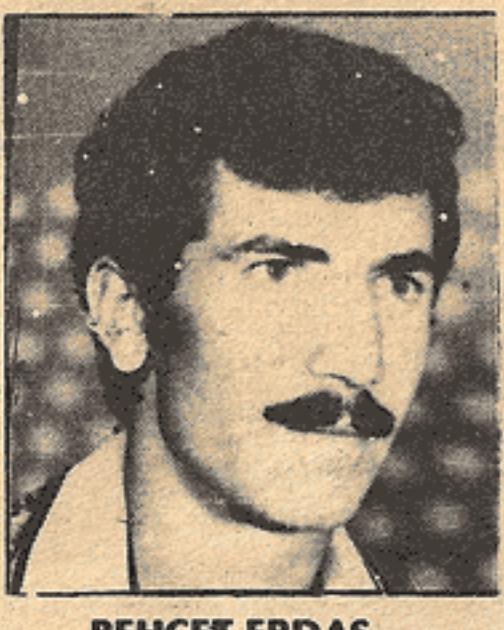
KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBIN!

13 AVRIL 1978  
HEJMAR: 6 BUHA: 5 TL.

13 NİSAN 1978  
SAYI: 6 FİATI: 5 TL.

BIJİ  
NEWROZ!

BESE KOLETİ !  
BIJİ AZADI !



## MİDYAD'DA JANDARMA'NIN YAYLIMATEŞİ SONUNDA BİR KİŞİ

### ÖLDÜ BİR ÇOK KİŞİ YARALANDI

\*23.3.1978 günü Midyat'tan Batmana gitmekteden bir taksiye, jandanmaca hiç bir neden yokken ateş açıldı. Takside Behçet Erdas, Fahri Yavuz, H. Bedri İnci ve Vasfi Yavuz bulunuyorlardı. Midyatın 2 kilometre kadar ötesinde jandarma dur işaretini verdi ve taksi jandarmaların bir kaç metre ilerisinde durdu. Bu sırada otomatik G-1 silahına davranan bir jandarma eri taksiyi yaylım ateşine tuttu. Başından vurulan Behçet Erdas orada öldü. Behçet iki, üç ve dört yaşlarında üç çocuk babasıydı, ayrıca eşi hamileydi. Ne o, ne de yanındakiler kaçakçı veya herhangi bir suçtan suçlu da değildiler.

Olay yörede nefretle karşılandı. Jandarma eri tutuklandı. Halkımıza karşı işlenen bu tür cinayetler ne ilk sen de son.

TOB-DER Midyat şubesi de yayındığı bir bildiriyile olayı protesto etti. Bildiride, özellikle sınır boyalarında had safhaya varan jandarma baskısı eleştiriliyor, işkenceler, toplu köy baskınlar, kurşunlamalar protesto ediliyor ve şöyle deniyor:

**"Emperyalizmin sömürgüsü ve zulüm düzeni kalıcı olamaz. Egemen güçler şunu bilsinler ki, işçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin kararlı tavizsiz mücadeleleri başarıya ulaşacaktır. Bizler de devrimci ilericiler, yurtsever öğretmenler olarak kurtuluşumuzun halkımızın kurtuluşuna bağlı olduğumuz bilincindeyiz. Bu nedenle sonuna kadar halkımızın devrimci mücadelelerinin saflarında yer alacağız."**

### BİTLİS DHKD KURULDU

Bitlis Devrimci Halk Kültür Derneği 26.3.1978 günü açıldı. Bu nedenle bir toplantı düzenlendi. Toplantıya çeşitli demokratik kuruluşlardan dayanışma mesajları geldi.

Geçici yönetim kurulu Celal Bağış (başkan) Nihat Gürses (sekreter) Faik Saygılı, (sayman) Hüsamettin Kitapçı, Sabahattin Mazlum, Veysi Uluer ve Hüseyin Ballı'dan oluşuyor. Kurucu üyeleri arasında Orhan Talun, Cemal Saygılı, Nevzat Teker, Servet Durgunlu, Suat Durgunlu, Maşallah Ağbay ve Vasfi Uluer var.

Başkan Celal Bağış açılış toplantılarında yaptığı konuşmada demokratik kitle örgütlerinin niteliğini ve görevlerini belirtti. Bağış dünya devrimci hareketinden sözdeken de çağımızın temel niteliğinin kapitalizden sosyalizme geçiş ve bağımlı-sömürge uluslararası emperyalizme, sömürgecilige ve her türlü gericiliğe karşı mücadele çağlığı olduğunu belirtti.

Bitlis DHKD 28.3.1978 tarihli bildirisinde hedeflerini şöyle belirtiyor:

**"-Emperyalizme, sömürgecilige, faşizme ve feudal gericiliğe karşı mücadele, günümüzde artık ulusal ve uluslararası planda emperyalizmin ve gericiliğin hizmetine girmiş ve karşı devrimci bir nitelik kazanmış olan maoculuğa karşı etkin mücadele,**

**Halkımızın ulusal demokratik mücadelelerine zarar veren her türlü pasifist, teslimiyetçi oportunist görüş ve tutumlarla göçist ve maceracı akımlarla mücadele."**

Bildirinin sonunda şöyle deniyor:

**"Bitlis Devrimci Halk Kültür Derneği, halkımızın özgürlük demokrasi ve sosyalizm için vermektediği yığıt ve kararlı mücadeleyi coşku ile selamlar. Dünya halklarının eşitlik ve özgürlük için verdikleri mücadeleyi ve devrimci dayanışmayı selamlar."**

### BİNGÖL DHKD KURULDU

Geniş bir gençlik, aydın ve emekçi kitlesinin katılımıyla Bingöl'de Devrimci Halk Kültür Derneği kuruldu. Derneği geçici yönetim kurulu Avni Kışın (başkan) Hüsnü Kiyak (sekreter) Mustafa Birden (sayman) Zeki Tarhan ve Yaşar Kaygala'dan oluşuyor.

Dernek Başkanı Avni Kışın, basına yaptığı açıklamada, şöyle diyor:

**"Dünyanın çehresinin demokrasi güçlerinden yana**

güçlü bir değişim süreci içinde bulunması, toplumsal gelişmenin hızlanması dünya ölçüsünde özgürlük ve demokrasi güçlerinin baskı ve sömürüye karşı verdiği mücadeleyi olumlu yönde etkilemektedir. Baskı, sömürü ve zulme karşı mücadelein hızlanması, işsizliğin, pahalılığın, sömürü ve tahakküm altındaki bulunan geniş yığınları örgütü mücadelenin bilincine varmaya zorluyor. Bütün bu etkenlerin ve toplumun taşıdığı çelişkilerin ürünü olarak demokratik nitelikteki örgütler, yurdun dört bir yanında mantar gibi bitiyor. İşte Bingöl DHKD de, halkımızın emperyalizme, sömürgecilige, faşizme ve feodal gericiliğe karşı gelişen mücadelelerinin dayattığı demokratik görevlerin gereği olarak kurulmuştur."

Karşı devrimci maoculuğa karşı etkin bir mücadele yürütüleceği belirtilen açıklamada, ilkelerden ödün vermeden devrimci ve demokratik güçlerin en geniş birliği için çaba gösterileceği söyleniyor ve şöyle deniyor:

**"Ancak pasifizmelerini maskelemek için bilinçli olarak güçbirliğini baltalayan ve sıvı laflarla devrimcilik yapma durumundan kendilerini kurtaramayanlara karşı da acımasız bir ideolojik mücadele verelecektir."**

### 16 MART DİRENIŞİ VE "AYDINLIK"

Diyarbakır Belediye Başkanı Zana, Aydinlik gazetesinin haberini yalanladı:

Geçtiğimiz günlerde maocu karşı devrimciler, emperyalizmin ve yerel burjuvazinin hizmetinde işleri daha da ileri götürerek Aydinlik adında bir gazetenin yayınına başladılar. Bu kadar hizmetin onlara bu olanağı sağlayacağı açıktı.

Bu gazete ile birlikte maocuların maskesi daha da düştü. Tek amaçlarının sosyalizm düşmanlığı olduğu hiç bir kuşkuya yer vermeyecek biçimde açıkça çıktı. Maocular sosyalist ülkelere saldırısı ve iftiralarını görülmemiş düzeylere vardırdılar. Amerikan emperyalizmini ise artık açıktan açığa savunuyorlar. Erzincanlı büyük toprak ağası ve AP'in eski devlet bakanı Sadık Perinçek'in oğlu bakın neler yazıyor: Amerika Doğu Akdeniz'de barış istiyormuş da buna Sovyetler karşıymış.. Amerikan emperyalizmini barışsever ve en güçlü sosyalist ülkeyi de barış düşmanı ilan ettikten sonra artık ne denir? Sadece bayımızın niçin Amerikanın 'Sesi radyosunda ya da BBC'de yorumculuk yapmayıp da böyle bir gazetedede oyalandığı aklı gelibilir. Onun ne olduğu belli, ardından gidenler düşünsün...

Yeni Mahir Kaynakları tanıtmak için ille de 12 Mart mı gereklidir?

Aydinlik adındaki bu maskeli "Tercüman" 16 mart işçi direnişile ilgili olarak Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana hakkında kendi türünde bir maskelinin bildirdiği yalan ajans haberine dayanarak kamuoyunu aldatıcı yayın yaptı. Güya Mehdi Zana 16 mart işçi direnişi için "Bu direniş faşizmin istediği doğrultudadır" demiş. Söz konusu haberin yalan olduğunu Zana'yı tanıyan herkes ilk anda tahmin etmişti. Nitekim Mehdi Zana böyle bir açıklama yapmadığını, haberin yalan olduğunu açıklamış bulunuyor.

Emekçiler, bu gazeteye dikkat edin! O, "halkın yarattığı gazete" değil, para babalarının karanlık kişilerin yarattığı bir gazete. O sosyalist ve demokratik hareketi vurmak için çok daha usta yöntemler kullanıyor. Devrimci görünüp devrimciliği vuruyor. Baksanız, daha dünne kadar Amerikan uşaklığını açıkça alınlara yazmış olan MHP'nin beslemeleri bile "Ne Amerika ne Rusya ne Çin" diyorlar "Kahrolsun emperyalizm, kapitalizm, ve faşizm!" diyorlar. At izinin it izine karıştığı bir bulanık ortamdan geçiyoruz. Emperyalizm ajanları türlü kılıklarla karşımıza çıkıyorlar. Azılı faşistler, kendilerini gizlemek için faşizme küfrettikten sonra, emperyalizm ajanları neden sosyalizm kılığına girmesinler?

Bir zamanların ünlü İngiliz casusu Lawrens de nurani bir şeyh kılığına girip Kürtistanı dolaşmamış mıydı?

### KISA HABERLER

★ Bir süre önce yapılan Bitlis TÖB-DER şube kongresinde seçimlere özgürlük grubu adıyla katılan öğretmenler yönetimi büyük bir farkla (85-35) aldılar.

★ Ergani de TÖB-DER şube kongresini yine aynı adla seçimlere katılan öğretmenler farklı şekilde alırken Siirt'te de şube kongresini yine Özgürlük Grubu kazandı.

★ Adana'da kısa süre önce yapılan TÜM-DER şubesinin kongresini, Özgürlük Grubu adıyla katılan grup diğer bütün grupların toplamından daha fazla oy alarak kazandı.

★ Ahlat ve Malazgirt'te de TÖB-DER şubesinin kongrelerine Özgürlük Grubu olarak katılan öğretmenler tek liste olarak yönetimine geldiler.

# İrkçılık Şahlanıyor...

İlk insanlar, işler kötüye gittiğinde bunu birtakım kötü ruhlara yüklerlerdi. Ortaçağların cadıları da ünlüdür. Kötü şeyle olduğu, toplumların başına bir felaket geldiği zaman böyle şeyle cadıların yaptıkları sihirlere, büyülere bağlanırı. Bu yüzden Ortaçağlarda pek çok yaşlı kadın yakılmış ya da engizisyon baltasıyla başı uçurulmuştur. Muhterem papazlar, prensler, krallar bu "Cadı'lara karşı çok amansız idiler. Elbet bu tür cadılar hep de yoksul halk kesimlerinde bulunurdu! Bir beyin ya da kralın yaşlı anasının toplumları soyup-sömüren, ihtaralarıyla sırasında onbinlerce insanın kanına giren bu tür cadalozların büyülükle suçlandığı görülmemiştir.

Hitler, Alman toplumunun karşılaştığı felaketlerin suçunu Yahudilere yükledi. Ona göre, yahudiler çok para kazanarak Cermen halkını sömürülerdi. Yahudiler Alman halkın düşmanı idiler; yoksullğun acılarının nedeni onlardı... Almanyanın gelişip gülenmesini istemiyorlardı. Onlar, içerdeki düşmandılar.

Almanırkçılığı, Almanya'da kapitalizmin geliştiği bir dönemde boy verdi. Alman para babaları yayılma peşindedirler. Birinci Dünya Savaşında başı çektiler ama, bu savaşta Almanya ağır bir yenilgiye uğradı, topraklarının bir kısmını Fransa'ya kaptırdı, ağır bir savaş tazminatı ödemek zorunda kaldı. Savaş sonrası yıllarda Almanya'da büyük sıkıntılar yaşandı. Yahudi düşmanlığı işte bu bunalım yıllarında boyverdi. Yahudiler parayı sevmiş olabilirler, ama besbelli Alman toplumunu acıala, sıkıntılarla düşürenler bizzat Almanya'yı yöneten para babaları idi. Savaşı onlar çikarmışlardır; işsizliğin, açlığın sorumlusu onlardı. Ama onlar bu suçları yükleyecek birini, birtakım büyülüleri bulmak zorundaydalar.

Hitler, hiç kuşkusuz bir akı hastasıydı, bir manyaktı. Ama toplumların yaşamında öyle dönemler olur ki, böylesine manyaklara gerek duyulur, onlara önemli roller verilir. Propagandalarını yalan ve demagoji üstünde kuran yalanlarla kitleleri sürüklemek isteyen egemen sınıflar, bu propagandaya gerçekten inanacak, onu yürekten savunacak manyakların göğsüne madalya takmaya hazırlırlar..

Mak-Kerticilik 2. Dünya Savavından sonra Amerika'da bir terör dalgası estirdi. Amerika 2. Dünya Savaşının galibleri arasında idi, ülke savaşta tahrip olmamış, tam tersine Amerikan sanayii savaştan büyük vurgunlar sağlayıp güçlü bir atılım yapmıştır. Ama Amerikan toplumu da savaşın acılarını, en azından cephelerde ölen sakat düşen yüzbinlerce Amerikalı ile birlikte yaşamıştı. Amerikan halkı da tüm halklar gibi barış istiyordu, silahlanma yarısına karşı çıkyordu. Diğer yandan 2. Dünya Savaşı sosyalizmin zaferini getirmiş birçok yeni ülke sosyalist dünya sistemine katılmıştı. Emperyalistler son derece tedirgin idiler. Sosyalizmin gelişimini durdurmak, geriletmek istiyorlardı. Batı Avrupa'yi "Komünizm belası"ndan korumayı diler. Silah tekelleri, tatlı kârlarını sürdürmek için barış hareketini sindirmeliydi. Tüm propaganda mekanizması, kitlelere komünizmin "saldırganlığını" "Hürriyet düşmanlığını" "Zulmü" anlatmaya yöneldi. Komünizm bir "canavar"dı! İyi yürekli para babaları insanlığı ondan koruyacaklardı!.. İşte Mak-Kerticilik bu şartlarda boyverdi.

Amerikan senatori Mak-Kerti (Mac-Carthy) her barış taraftarnı, her demokrat, ilericisi kişiyi komünistlikle suçluyordu. Komünist ise Amerikan halkın düşmanı (!) bir sabotajçı bir Rus ajanı (!) demekti. Bu gerici humma bir anda Amerikan toplumunu sardı, tüm ilericisi insanların üzerinde bir zulüm rüzgarı gibi esti. Öteki ülkelerde de pek çok Mak-Kerti'ler türedi.

Son günlerde Türkiye'de hızlananırkçı kampanyaya dikkat ediyor musunuz? Sahneye yeni yeni Hitler taslaqları Mak-Kerti çömezleri çıkıyor. Hepsi de, ağız birliği etmiş gibi aynı şeyleri tekrarlıyorlar:

"Devlet batıyor!"  
"Vatan tehlikedir!"  
"Vatan ve milleti bölmek istiyorlar!"

Propaganda giderek daha da biçimlendiriliyor ve dikkatler belli noktalara çekiliyor:

"Bu olayların kaynağına bölgülük var!"  
"Hem sağda, hem soldauruşanların arkasında Kürtçülük var!"  
"Gizli örgütleri Kürtçülük yönetiyor!"  
"Bu kanlı olayların, felaketlerin tüm suçu Kürtçülerin!"

Önce bazı mitçüler, tescilli CIA ajanları harekete geçerek bu konuda yazılar döktürdüler. Bunlardan maruf biri konuya C. Senatosu'na getirdi ve oradaki Kürt asıllı pek çok senatörün ve bu arada Süri Atabay gibilerin gözlerinin içine baka baka, Kürtçe çakan basına saldırdı, Türkiye'de Kürtçe yayın yapılamayacağını bunun ülkeyi ve milleti böleceğini (!) söyledi. Sonra devreye başkaları, eski ve yeni Mak-Kerticiler, iflah olmaz şovenler, şembetçiler, sonrasında müslüman olup kimse kimse müslümanlığını beğenmeyenler girdiler.

Neymiş efendim, sayın devlet ricalı huzurunda "halklara özgürlük!" diye haykırmış... Olur mu ya!... Birtakım adamlar kuduruyorlar, deliye dönüyorlar. Demecz üstüne demec veriyorlar.

Çok tıraşlı gerici başında bir kampanya açılmış bulunuyor. DİSK'e ve TÖB-DER'e saldırıyorlar en çok. Demokratik Eğitim Kurultayında alınan kararlara köprüyorlar. DEK Roja Welat üstündeki baskılara karşı çıktı. DEK her halkın kendi anadilinde yayın hakkını savunmuş,ırkçı-şoven baskılara karşı çıktı. İnsanların kendi anadillerinde özgürce eğitim hakkını savunan, ırkçı şoven assimilasyoncu baskılara karşı çıkan Gültokin Gazioglu'na ateş püskürüyorlar.

Çok tıraşlı gerici başında bir mektupçuluk salgını da başladı. Bu mektuplarda "anarsık olaylar"ın temelinde Kürtçülük hareketinin "vatan-millet bölgülerinin" bulunduğu yazıyor sayın okurlar! Meğer bazı sayın okurlar devlet ricalinin bile bilmediği şeyle biliyorlarmış..

Bu kampanyanın çok bilincli bir şekilde açıldığı, sistemi şekilde

yürüttüğü açıklır. Bundan amaçlanan hedefler de bellidir. Bu kampanyanın ardından, tüm gerici kampanyaların arasında olduğu gibi, açık-gizli gerici örgütler vardır ve ipleri çok daha ötelere, emperyalist mihraklara kadar uzanmaktadır. Düzmece polis dosyalarının, yalanla demagojiyle örülü raporların burjuva basını sayfalarına yansması ilk değil elbet.

Bu kampanyanın nasıl bir dönemde açıldıguna dikkat edelim: Gerici-faşist karması MC düşmüş yerine gelen yeni hükümet, faşist ve gerici bazı kadroları devlet kurumlarından çıkarmak, etkisiz kılmak için bazı tedbirler almaya başlamıştır. Yeni hükümet ögrenim kurumlarında faşist işgallerine de son vermek istemektedir. Faşistler ve diğer gerici ortakları, ne paşasına olursa olsun bunu önlemeye çalışıyorlar. Bir yandan kanlı saldırları yoğunlaştırıp hükümeti çaresiz düşürmeye istifaya dağılmaya zorluyor, ya da 12 Mart benzeri gerici bir darbeyi gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Faşist MHP'nin ve onunla kader birliği içindeki Demirel ve çevresinin hesabı budur.

Kuşkusuz bu tüm burjuvazinin toprak sahiplerinin ve onların ardından tüm emperyalist güçlerin hesabı değildir. Öyle olsaydı bu güçler MC'nin düşmesine ve yeni hükümetin kurulmasına olanak vermezlerdi. Ama bu güçler yani tercihlerini bir faşist iktidardan yana değil de, CHP'nin bağımsızlar ve diğer koltuk deşnekleriyle kurduğu bu hükümetten yana kullanan sermaye güçleri de, hiç kuşkusuz CHP'den ilerici yönde adım atmasını beklemiyor ve bunu istemiyorlar. Onların CHP'den istediği, sistem içinde bugünkü bunalımı aşmak, sınıf mücadelemini yumoşatmak, "Çalışma barışını" sağlamaktır. Bu güçler de bir CHP iktidarında sosyalist ve demokratik güçlerin etkinlik kazanmasını istemiyorlar. Bu nedenle de CHP'yi sosyalist ve demokratik güçlerle karşı karşıya getirmek onların da işine gelir. Böylece bir taşla birkaç kuş vurmuş olacaklardır. CHP sağa kayacak İslah olacak, sosyalist ve demokratik güçlere gelişme olağrı verilmeyecek, sermayenin yedek gücü faşistler de fazla kayıp vermeden, sıradan kullanılmak üzere korunacaktır.

İşte bu amaçlarla sermayenin tüm kanatları CHP'ye yanlış hedef gösteriyor, onu sosyalist ve demokratik güçlerle karşı karşıya getirmek istiyorlar. Onlar CHP'yi bu yola sürüklemek için en uygun düşen şovenizm silahını kullanıyorlar. Çünkü böylece CHP'ye bu politikayı uygulamak kolaydır. CHP ve onun lideri Ecevit nasıl olsa Kürt halkın ulusal demokratik hareketine karşı büyük allerji duymaktadır. Diğer yandan, ülkede güçlü bir ırkçılık ve sosyal şovenizm geleneği vardır. Böylece kendilerini sosyalist ve demokratik sayan birçok güçler bile etkisiz "tarafsız" kılınabilir.

Oyun açıkları: Tüm sosyalist ve demokratik güçlerin arkasında "Kürtçülüğü" göstereceksin ve ona karşı güçleri birleştireceksin.. İşte bugünlerde televizyonda basında, kahvede, sokakta açıkça ve kimi yerde altan alta yürüttünen sistemli propagandanın hedefi budur: Kitleleri aldatmak, şartlandırmak, onlara düşman diye yanlış bir hedef göstermek.

"Düşman Kürtlerdir" dedin mi birçok saf insan pekala buna inanabilir, bundan heyecan duyabilir. "Düşman Rumlardır" dendiği zaman nasıl heyecanlanılsorsa... Öylese "Kahrolsun pahalığın sıkıntılarını, siyasi cinayetlerin ve tüm kötülüklerin sebebi Kürtler!"

İşte oyun budur ve bu oyunu açığa ve boşça çartmak da en başta gerçek sosyalistlerin ve demokratların görevidir. Peki bu noktada Türkiye'nin sosyalist ve demokratik güçleri ne yapıyorlar?

Ne yapacaklar, her zamanki gibi genellikle susuyorlar..."Kürt meselesine karışma hassa çevreler kizar..." "Bu meseleye dokunma, faşizm gelir!" Ya de "Kürt sorununun çözümü sosyalist düzende olur. Simdilik yapacak birsey yok" gibisinden görevden kaçma gerekçeleri... Bazıları Kürt halkın üstünüğü baskılara karşı çıkmayı, bu halkın ulusal ve demokratik hakları için mücadeleyi "kürtü"lerin işi sanıyorlar, bu dönemde ise zamansız buluyorlar. Bazıları açıkça söylemeseler bile, içten içe sunu bekliyorlar bizden: Kürtçe yayından vazgeçelim, "halklara özgürlük" istemekten vazgeçelim; çünkü bu çabalar şu anda hükümeti güç duruma düşürüyor ve gericiler onu kullanıyor. Bazıları nerdeyse bu demokratik mücadeleyi provakasyon sayacak.

Oysa Kürt devrimciler ilk kez şu sayın CHP iktidarı döneminde Kürtçe yayın yapmadılar. Roja Welat MC'nin terör altında çıktı ve dişe diş bir mücadeleyle sürdürdü. Bazı yayınlar ise üç yılı doldurdu. CHP liderlerine düşen Kürt halkın devrimci ve demokratik güçlerine karşı çırptıkanlık yapan bu koroya katılmak değil, demokratik halklara saygı olmaktadır.

Türkiye sosyalist ve demokratlarına düşen ise sermaye çevrelerinin bu gerici oyunlarını saldırmasını açığa çıkarmak, onlara karşı ve CHP'nin geriye doğru atacağı adımlara karşı ciddi şekilde mücadele etmektir.

Cünkü bu oyun susularak değil, ancak böyle bozulabilir. Şovenizm propagandası yürütülerek, kitlelere gösterilen yanlış hedefler deşifre edilerek, Kürt halkın demokratik taleplerine sahip çıkışlar bozulabilir.

Bu saldırının yalnız Kürt halkın devrimci ve demokratik güçlerine, bazılarının sosyal şoven yargıyla "Kürtçülere" yöneldiğini sananlar kesinlikle aldatmalar. Onlar böyle sanıp boşuna kendilerini emniyette bilmesinler. Böyle sananlar feci biçimde aldandıklarını göreceklar ve pahaliya ödeyeceklerdir.

Faşist güçlere karşı bugüne dek verilen mücadelede Kürt halkın sosyalist, demokrat, yurtsever güçlerinin büyük payı vardır. Faşistler, militaristleri, bazı vatan kurtaran sahte kahramanları düşündür, maceracı girişimlerden alıkoyan bir neden de Kürt halkın gösterebileceği direngen duydukları korkudur. Hızla uyanan ulusal ve demokratik halkları için, iyi bir gelecek için, insanca bir düzen için emekçi Türk halkıyla omuz omuza mücadele eden Kürt halkın sindirmek kimsenin haddi değildir artık.

# NEWROZ Ú ROJA DIJ

## NIJADPARÊZIYÊ HAT PIROZKIRIN

Cejna geîê Kurd, Newroz, da meha çûyi da bi dîşahi hat pirozkirin. Çer tê zanin, 21. Adar roja cejna newrozê ye, serê salê ye di teqwima newrozê da. Ev sala 2590 ye gora Newrozê.

Newroz ne tenê li Kurdistanê, li ba gelên Iranê ba Eceman û Efganiyan ji tê pirozkirin.

### SERHATİYA NEWROZE

Di çirokê da usa dîbêje: Zemaneki li Kurdistanê bî navê Dahaq hukumdarek zâhm hebû. Ewi li ser xebatkar, li ser gelê reben zulm û tedayêne mezin dikir. Rojekî li ser milêni wi da du mar pêyda bûn. Hekimanî

Bî vi awayi Kurd, bî hatina bîharê jî rojê teng xilas dibin û newrozê bî dîşahi piroz dikin. Ew li newrozê cilênu nuh ên rengareng (helbet çi ku di destê wan da heye...) Li xwe dikin, listikan derdixînîn, govendê, digrin, stranan dibêjin, dicin seyrangehan, dadikevin qiraxê avan û li ser ciyan agrî vêdixînîn.

Lê belê, Dehaq cû, yênu nuh hatin. Kurdistan hat talankirin, parvakin û gelê Kurd di bin zulmê da ket xizaniyek û nezaniyek mezin. Gelê me ji demêni dijwar, ji çetnayê

din piçûk ditin, tevi ekonomiya wan, Zimanê Wan diroka wan û hemû canda wan qedexe kîrin, şunda hîstîn.

Nijadparêzi di destpêka sedsala bistan da gelek pêş da çû. Faşistên hov bî navê wê reziltiyê dinê derxistin. Tevi pelixandina faşizmê, nijadparêziyê ji derbeke mezin xwar.

Eşkere ye ku ramanê nijadparêziyê bê bingeh in, pûc in. Ilm û zanînê daye ber çavan û pratigê ji ıspat kiriye ku qe njadek ji nijadê din bilind nine. Ji xwe, bî meşîna dirokê nijad ji tevlihev bûne. Sedemê pêşveçûna an şundamayina gelan ne nijadi ye.

Ew ji sertê civaki û tebii der tê. Ku zordesti û kedxwari ji ser gelan rabe, ku ew fîrsendêna baş bibinîn, hemû gel ji dikarin pêş da bicin û serfinyaz bibin.

Nîha ji hin li gelek ciyêni dinê nijadparêzi bî hemû hovitiya xwe dom dike. Li Efriqa Başur, Li Zimbabwe reşik di bin nîrê sisikîn kolonyalist da ne.

Reşik li van welatan 5-6 qati sisikan in, lê kolonyalisten zordest tu azadi nedane wan, ew dil û xizan kîrine. Li Hamîlkanê ji di mabeyna reşik û sisikan da wekhevi tune. Reşik ji gelek heqêni mirovi bê par in. Sisik ewana piçûk dibinîn û li wan teda dikin. Tevgera gelan diji nijadparêziyê li van welatan û welatê din dom dike.



Kecen Kurd seva Nûrozê, di govendê da... Seva stembolê...

### GELÊ KURD JÎ DI BIN NİRÊ NIJADPARÊZIYÊ DA YE

Manâ vê rojê bo gelê Kurd ji gelek mezin e. Ji ber ku, gelê Kurd di bin zordestiyâ nijadparêziyê da ye.

Welatê me iro perçê perçê ye. Emperyalistan û zordesten Rojhilata Navin ew kîrine 3-4 keri û gelê Kurd dil kîrine. Ew bî hevra, heyiyê Kurdistanê yên sererdin û bînerdin talan dikin, dixwin. Ewana gelê Kurd xizan kîrine û di nav tariyê da hîstîne. 20 milyon Kurd li

Türkiyê, li Iranê li Iraq û Sûriyê ji heqêni mirovi, ji azadiyêni gelî bê par e. Zordest nahêlin ku gelê Kurd bî zimanê xwe bixwine, binivise û bîpeyive. Canda gelê me, heya stranan hatiye qedexe kîrin. Gelê me ji çand û diroka xwe bêhay ma ye. Ew dixwazin ku gelê me bî zorê bikin Türk, Ecem û Ereb.

Kurdan, gava diji zordes-tan serhildane, tevgera wan bî kuştin û menfi kîrina sedhezan hatiye pelaxtin. Ev hoviti-yê han iro ji li ber çavê hemû dînyayê derbaz dibin.

Bona vê yekê, maneyê 21. Adarê ji bo gelê Kurd du qat giring e; ew him roja newrozê ye, him ji roja dij nijadparêziyê. Gelê me di vê rojê da cejna xwe piroz dike û tevgera xwe diji zulmu zordestiyê, diji nijadparêziyê pêt dike.

### GELÊ KURD BENDÊN ZULME WÊ BIŞKËNÎNE

Gelê Kurd geleki kevn e. Diroka wi digihije hezarsalan. Kurdistanê bajarvaniyê kevn ditiye. Kurdish hin sê hezarsal berê bajar avakirine, cokên avdanê çêkirine û hin di wê çaxê da bî nîvisandinê mijûl bûne. Iro ku gelê kurd dil e û ewqas sunda maye, ev ne sûcê gelê me ye. Herkes ji pê dizane û dibêje ku gelê Kurd xwediyê, rûçikên bilind e; mîrxwas û jir e. Gelê Kurd evindarê azadiyê ye. Ew wek ciyayê Kurdistanê serbilind e. Pir mixabin ku dujmînan dor li welatê me



Koroya DHKD'ya Engerê û Dengbêj "Newroz" di şeva Nurozê da...

gelek dermânî kîrin lê tu çare jê ra ne ditm. Şeytên ji Dehaq got: "Hewce ye ku her roj mîjuyê du xortan bîdin maran." Ji wê rojê şunda her roj Lawek û keçek kuştin û mîjuyê wan dane maran.

Demeki bî vi awayi cû. Piştre rojki xelkê rabû ser xwe, êrisi qesra Dehaq kîr. Kaweyê Hesinker pêsiya wan kişand, wî bî çakûça xwe serê Dehaq pelixand û gelê Kurd ji diliyê xilas bû.

Evet çirok ji kurayiya dirokê tê. Belê, hezarsalan berê çi pêkhatiye, em nikarin bî awakî eşkere têxîn ber çavan. Lê di dirokâ gelan da rojê cejn û şayan helbet bê bingeh ninin. Ku bûyerek mezin, bûyerek çê derbaz ne bûwa, dernehata sedemê cejnî ji ne dibû.. Ew tenê rojê usa giring in ku gel ji afateki xilas dibe, digihije firehiyê an zora dujmin dibe, ew roj dibine cejin û şayı.

### HATINA BIHARÊ

Li aliyê din, roja Newrozê rojek bîharê ye. Rojê sermê û berfê tevi birçitîyê dicin, dinya dibe germ, ax xwe tevdide. Kulîk vedibin, mîrg û dar şîr dibin, jînuh va dîkele.

Dî mitolojya Kurdish da du xwedê -Hurmuz û Ehreman- tim bî hev û du ra ser dikin. Ehreman aligirê zivistanê ye, derd û bela hemû ji wi tê. Hurmuz xwedîyê rîndiyê ye. Gava Hurmuz zora Ehreman dibe zivistan dice û bîhar tê.

koşına azadiyê dîkin. Ewê çard nine, welat ji hemû bendê zulmê û kedxwariyê xîlas bikin.

Rojeki zû an dereng-roja welat hilbê û gelê me bigihije azadiyê, pêşveçûnê û sosyalizmê.

Biji azadi, bîmri koleti!

## ŞEVA NEWROZÊ LI STEMBOLE

Gelê Kurd isal bo pirozkirina newrozê li Stembolê û Enquerê şevê newrozê sazkar. Li Stembolê şeva newrozê

Gelek tevgirêdanen demoqrat, di nav wan TSİP (Partiya Karkeran ya Sosyalist-Türkiyê) PİM (Komela Diji Bettali û Buhayiyê) SGB (Yetkitiya Xortên Sosyalist) DHKD'ye bajarê din, Kovara Rizgari û pir kesan mesajên pirozkirinê û piştgêriyê şandibûn şeva newrozê û dij nijadparêziyê. Şevê da gelek ji sosyalist û demokratên Türk hebûn û ewana ji hevalbendiya xwe bi gelê Kurd ra nişandan. Xortek Laz ji derket û bî zimanê xwe helbestek xwend.



Demek ji "Dawiya Dehaq" Şeva Enquerê...

di roja 18. Adarê li Qesra Spor û Nişandaniyê (Spor ve Sergi Sarayı) çêbû. Xortan, çend rojan berê da afişen newrozê li her derê bajêr xistibûn. Qasi 3-4 hezar kes li şevê civiyan.

Destpêka şevê da serokê DHKD'ya Stembolê Mehmed Arslan di derheqa newrozê û roja dij nijadparêziyê qisekir. Wi got: "Newroz, bo gelê Kurd rojeki zef giring e. Vê rojê da gelê me dij zahman yekbûye û Kaweyê Hesinker şerê Dehaq percîqandiye. Her usa ji iro roja dij nijadparêziyê ye di navbera milletan da. Gelên bindest û aşitixwaz iro têkoşin û yekitiya xwe bi dengek bilindir eşkere dikin."

Şevê da helbestêne Kurdi û Türkî hatin xwendin û koroya DHKD'ye (Komela Çanda Gel a Şoreşger) marş û stranên kurdi gotin. Xort û keçan govend girtin û listikên Bidlisê, Vanê Qerekosê û Çolemêrge tevi def û zîrnê listin. Xortên Beyazidê ji govenda xwe bi meşk û bilûrê girtin.

Agir dane nifta nav tasan û pê "NEWROZ" nivisandin. Wê demê da roni hatin xevdakîn û hî çar aliye salônê agîrên hêstan wek stêran geş bûn..

Memo-dengbêjek ji aliye Dêr sim û Heyder bi Zazaki û Türkî, Heval û Koma Azadi Ji Kurdi kîlam gotin şahiye mezin derxistin. Gava "Herne Pêş" hate gotin bi hezaran kes tevlê bûn:

"Herne pêş! Herne pêş! Dewr û dem ya we ye,

"Welat, çav li rî, bendewa-re we ye."

Salonê, bi sloganê "gelan ra azadi", "biji azadi, bîmre koleti", "bîmre kolonyalizm", "Bîmre faşizm", "Bîratiya gelan yekitiya karkeran", "dengê Roja Welat nayê birin" (deng) da.

Ev şerê ji yin û mirinê... Bihelşinîn vê dezgeyê kevn, Dinêyek nuh dixwazin em! Pozbilind êdi bîzanbin Nah şunda hertiş em in!

Ev şerê me yi paşin e, Şerê dijwar û gîran. Bi entarnasyonalê Rizgar dibe insan!

Piştre xort û keçen DHKD'ye û SGB'ye govend girtin û listikên welat nişandan. Koroya SGB'ye ji bi Türkî marş û stran gotin. SGB'ye piyesek kurt ji nişanda. Ew di derhaqa şer û aşitiyê û dij nijadparêziyê bû.

Civinê da helbestvanê Türk Hasan Hüseyin ji hebû. Ewi ji çend helbestê xwendin.

Dî şevê de dengbêjek bi navê "Newroz" û sê hevalên Koma Azadi marş û stranên kurdi gotin û gâhdar gelek dilxwes kirin. Koma Azadi, helbestê ku li ser Roja Welat hatibû nivisandin û me di hejmarê çaran da çapkiribû, ew ji kiriye kîlam û dibêje.

Guhdaran ji vê kîlamê, ji kîlama ku li ser Lenin hatibû gotin û ji ya Yêkê Gulanê gelek hezkirin.

Dî mabeynan da projeksiyonê resmîn nijadparêziyê, yên şer û têkoşinê nişandan. Haziran bi eleqek mezin li wan nîhîrin. Gelek mesajên piroziyê û dij nijadparêziyê hatin xwendin. Şev bi şahi û serfînyazi derbaz bû.

Lî Kurdistanê gelê me, newroz wekedetên bav û kalan pirozkr. Nijadparêzen zordest hin nahêlin ku li bajarêne Kurdistanê newroz eşkere bê pirozkirin. Lî Vanê ji xortan şevel hazırkıribûn, lê Wali izna civinê neda. Gora zagonan dvê civin serbest buwa. Lî cer tê zanin, li Kurdistanê merivîn hukumetê bi xwe guh nadîne zagonan û ewana dêxine bin lîngan.

Şevê Stembolê û Enquerê



Koma Azadi, bi stran û marşen Kurdi şahiye cejna Nurozê zede kirin...

"Dehak'ın Sonu" (Dawiya Dehaq) piyesek kurt nişandan. Vê piyesê da serhati û mana newrozê dihate xuyakîrin. Dehâqê Zalim ku li dawiyê bi çakîca Kaweyê Hesinker hat kuşun, salonê da bû deng û çapik û şahiye mezin.

Koroya DHKD'ya Enquerê marş û kîlamen kurdi gotin ku yek ji wan Enternasyonal bû:

"Rabin êdi, rabin ji xewê, Rabin, hemû bindesten dinê!"

Diji zulmêwek wolkan inem,

cardin nişanda ku gelê Kurd li cejna xwe xwedi derkekiye üewsal bi sal bi zêtir xurti wê piroz bike. Ewê di rojê newrozê da yekitiya xwe pêt bike û hêviya xwe bo azadi, pêşveçûn û aşitiyê bisidîne... Xort û keçen welat her sal bi dengek bilindir bêjin:

"Herne pêş! Herne pêş! Dewr û dem ya we ye,  
Welat, çav li rî, bendewa-re we ye."

## LI DER WELAT

İsaî karker û xwendekarê

der wêlat ji, wek salên çûyi, li gelek bajarêne Ewrûpê newroz piroz kirin û dij nijadparêziyê derketin.

Bo pirozkirina newrozê li gelek bajarêne Ewrûpê komitên newrozê hatin sazkarin. 9 kome-lên karker û xwendekarêne Kurd û 13 komitên newrozê di roja 25 Adar li Duisburgê, di 1. Avril li Stuttgartê şeva newrozê sazkarin. Ew di belavoka xwe da usa dibêjin:

« Sala 1978 di diroka xebata gelê Kurde diji zordariyê, nijadparêziyê û kolidariyê de zef giring e. Komên gelênmeye kedkar, demokrat û welatparêzen gelê me sazbendkarike pêşmesi pêkanin. Komên geiê derên Kurdistanê bi



Keça Kurd laçka serâ xwe davêje nav şer... Şeva stembolê...

xwestina bona demokrati û azadiyê sazbendiyen xwe pêktênin.

Cejna NEWROZÊ di dava xebatê de rengeki geli wergirtiy ye û bûye mîzginanîyê serketinâ ronahiyê li pêşberi tariyê û azadiyê li pêşberi zordariyê. NEWROZ di xebata Gelê Kurde diji inkar û qedexekrina diroka wi, çandıya (bajarweriya) wi zimanê wi û nirê zordariya wi de rojekê zef giring e; lê xinci vê ji rojekê xweşî û şayıyê ye. Ew roja def û zurnê, govêndan û helbestvanan e.

Koma Gelan, sala 1978 ji 21 Adarê (Jî NEWROZÊ) sînda "Sala Xebata Dijnjadparêziyê" ilan kir. Bo ku isal roja destpêkirina. "Sala Xebata Dijnjadparêziyê" û Newroz yekdîbin, giringiya xweşî û şayıyê Newrozê zêdetir dike. Bi awayê û rîya hevrapirozkirina NEWROZ, em hîm diji nijadparêziyê li hemû cihanê û hîm ji diji zordariya hoviti, hewlîn fasisti û axati û begtiyê li Türkîye û rîyê xebata gelê xwe de şûna xwe digirin.

Lî gelek derên Almanya Rojava "KOMÎTÊN NEWROZE" saz bûne, ên ku "CEJNA NEWROZÊ û ÈVARÊN XEBATA DIJNJADPARÊZI" pêktinîn. Dî van êvaran de xebata gelê me bo mafê û azadiyên wiyan demokrat tê zaravê û çandıya (bajartiya) wiye dewlemend ê bê naskirin. def û zurne bîn lêxistin, sazbendêne dengê xwe bîlind bîkin û govênden leyistiken gelî yê bîn girtin. ➤

# CHP LI MÂZNA MIZGEFTÎ Û DÊRÊ DA...

Ev sê meh in ku hukumeta Ecevit sazbûye. Di demek usa kurt da hukumetek nikare gelek tuştan pêkbine. Tenê hukumetên ku du nav şoreşan da çêdbin, an bi şoreşekê têr ser hukim, dikarin di demek usa kurt da destbavêjîn solêne mezîn, pir tuştan di bingehi de biguharinin. Lé hukumeta Ecevit ne yeka han e. Ew hukumeta partiya kevnare, ya CHP'ye. CHP'ya pir, CHP'ya burjuwa, CHP'ya şoven ku tûm çoyê zordestan kişandiye li ser karker û gundiyan, li ser gelê me teda û zulmê giran kiriye; Ci pêkhatiye ku ew bibe şoreşer? Ma, melan Jê ra nivîşt çêkirine?.. An ava evsûnê vexwariye? Na, dibe ku wê, wek marê zivistanê kirasek ji xwe kiriye û kirasek din Li xwe kiriye, ev e...

CHP, di van salêna paşin da, wek kera mîrikê Qeyseri, boyaxek nuh kişandibû xwe. Cara pêşin, pişti 27'ê Gulanê, 1960 ku çepiti bi awaki xurt xwe nişan da, İsmet Paşa geziyek ji dey derxist, got CHP di çepê ortê da ye.. Armanca wi bû ku pêşiyê b çepitiyê bigire, xebatkaran bixapine. Anglo wi boyaxek nûs dîkışande CHP. Çer hestiyen davêjine ber kuçukan, İsmet Paşa ji ew qezi avête ber burjuwayen piçûk. Hin mirovên "democrat" "pêşverû" û "Çep" ku him ji kîrinên CHP bêzar bûn. Lüjî destê wan ji CHP'ye ne dubû huşke-hûşk bî vê geziyê girtûn CHP'ya kevn di dilê xwe da nuh kîrin, hêviya xwe teze kîrin û disa bi CHP'ye va girêdan.. Mîrikê Qeyseri ji di wê da h cem İsmet Paşa bû... Lé yê ku ji herkesi zêtir ji vê geziyê ra xwedi derket, Ecevit bû.

Boyaxa İsmet Paşa çend salan ji CHP'ye ra idare kir, pişte kevn bû. Xelkê dit ku hemam û tâv ne guhuriye, CHP disa ewa berini ye, tuştek lê ne guhuriye, İcar Ecevit pêşengî ji dest Paşa girt û wi boyaxek nuh kişandîne partiyê. Di rojêne 12 Adarê da ku welat di bin zulma laşizmê da bû û tevgera pêşverû û demoqratañ hatibû pelaxtin, Ecevit wek hêviye nuh xuya kir.

Ewi gora dîlê xebatkaran, bindestan xeberdida. Digot, ev sazûmanan hajî edi kevn bûye û gere bê guhartîn. Digot CHP edi CHP'ya kevn nine, xwe nuh kiriye û bûye partiyek çep û demoqrat. Wi digot ku "heya kuderê ku gelê me dest bide, çepitiya me heya wâ derê ye..."

Ew gotinêne han gelek kîfa milet dani. Ewana Ecevit ra çapik dîkutan û digotin: Hêviya me Ecevit!" Karaoglan (Lawkê Reş) li çar alyê velat digeriya û gotar bî dû gotaran, hêviya milet mezîn dîkîr... .

Yêne ku bi eşkere û rast rewşa welat diditon dizanin ku ew gotinêne renginbê bingeh in. Tenê bi gotinêne şîrin tişt na guhure.

Gelo, ew zehmet û derdên mezîn ku piraniye gel -karker, gundi û hemû Zahmetkêş di navda ne li ci pêk tê? Sedema birçiti, betali û xizaniyê çye? Çima xortbî hev û du ra şer dikin, çima karker û gundi dengê xwe bilind dikin. Çima cendîrme û polêzan dîşinîne ser wan?

Eşkere ye ku ev tekoşinek sınıfî ye. Ax di destê axa û began da ye û piraniye gundiyan bê ax in. Gundi dixebeitin û çandîniyên ku pêk tîne, axa û dewlemend ji dest wi dîkşinîn. Heya ku gundi bê ax be û ax di destê piçek mirov da be, tîkoşina gundiyan û axan naqede.

Ango di bingeha hemû derdan û şeran da ev sazûmanâne kedîxwariyê, zorkeriye heye. Guhartîna vê sazûmanâne ne bi qseyen şîrin bi rakurîna zulm û kedîxwariyê dibe; ango hewce ye ku hacetê çêkirinê ji dest axa û bûrjûwan bê standin û bibe malê civatê.

Di van salêna dawin da Demirel, Tîrkeş û hevalbendêne wan li gelê xebatkar gelek zulm kîrin. Li paşiyê MC hehişî û di bin serokîya Ecevit da hukumeta nuh çebû. Gelê xebatkar hêvi dikir ku Ecevit zulmê ji ser wan rake û ji derdên wan ra, qe nebe ji birçiti û betaliyê ra derman bîbîne. Gelo, hukumeta nuh di vi wari de ci dike?

Kîrina wi ev e ku wi, cara pêşin çimeta pere sedi da silh daxiste jîr. Ev kîrina han tesira xwe li ser hêza standinê zû-dereng nişan bide û zirara xwe bîghine karkeran û hemû xebatkarêne din. Ango xebatkar her xizanbin. Çima hukumeta nuh usa kir? Ji ber ku ekonomiye Tîrkiyê grêdayiyê emperyalizmê ye, jar ketiye, ketiye bin dînêne giran. Bo dînêne nuh, hewce ye ku gotinêne welatên dewlemend, sazûmanen emperyalist -IMF û hwd...- bîn cih. Li pêsiye hukumetê du rî hene: an bendên emperyalizmê bîşkînîne, çivat û welat ji bin nirê wan rizgar bike; an gotina wan bike, bîdan her bîşidine....

CHP'ye ya duduva kir. Ji ber ku ev partiyek bûrjûwazi ye. Ew ji sosyalizmê diturse, çare nine, ewe di riya dewlemendan da bajoy.

CHP'ye digot: ezê di heqê "anarşiyê" da bîm. Baş e, hemû

xebatkaran, demoqrat û sosyalistan ji dixwest ku êdi zorbaziya MC'ye, xwinrêtna gurêne gewr û hêzên faşist yên din -yên eşkere û dîzî - êdi ji ser wan hebe.

Hukumeta nuh, hin diji hêzên faşist û xwinxwar tevdirek mezîn ne girtiye. Ew dixebeitin bo hîn ci û meqeman ji alîgîren MC'ye wala bike û alîgîren xwe bike ciyê wan. Di vi wari de ji CHP, hûr hûr lê dinêre, li mirovên gora xwe digere; nebe ku yên heri çep û welatparêzen gelê me ji tevlê bibin! Usa xuyaye ku CHP ji wek MC'ye sosyalistan, demoqratan û welatparêzan bê kar û birçi bîhêle...

Gelek wali û midûrê polêzan yên dema MC'ye ji ciyê wan hvandin, lê icar şandin rojhîlatê. Usa xuyaye ku ew, wan kesên faşist ji gelê me ra minasîw dibinîn...

Disa ji hêzên heri paşverû û faşist ji vê hukumetê bihnteng dibin, dixwazin rojki berê wê bîbelşinîn. Ewana ji çêbûna hukumeta nuh vir da êrisgeri û xwinrêtna xwe roj bi roj zêde kîrin. Ew naxwazin gaveki paş da bavêjin Çavê wan wek kûçikîn har sor bûne û bî vê harbûnê nizamîn ku ci bikin. Ci û deran bombe dikin, xwina xortan dirijinîn. Ewana Li vê paşiyê, mudeymomiyê Enquerê Doğan Öz ji kuştin.

Hember van bûyerân hukumeta nuh disekne û dibêje: "Ezê diji anarşiyê me; anarşî ger ji alyê rastê bê, ger ji alyê çepê..."

Lê heyran, anarşî ji ku hatiye û tê li ber çavan e. Anarşî ji ci hasîl dibe, ew ji eşkere ye.

Wek hemû civatêne sınıfî, di civata Tîrkiyê da ji karker, pale û hemû xebatkarêne din dixebeitin bo xlasbûna xwe ji bin nirê zulm û kedîxwariyê. Ev tîkoşin heqê wan e. Gava ew hisyarbin û bî hevra yekiti daynin, dikarin di heqê zalmân da bîn û dawiya wan binin. Eşkere ye ku herçi bûrjûwa û axa ji naxwazin ku xebatkar hisyarbin û yekbin. Bona vê, heqê azadiya ramani û tevgirêdani nadîne wan. Ger ev heqêne han di zagonan da pir-hindîk hebin ji, dewlemend, gava bo sazûmanâna xwe tursek ditin, êrisi ser xebatkaran dikin, tevgirêdânîn wan dîpelxînîn, li wan û wan davêjin hepsê. Ne tenê pere, çapxane û rojnameyên mezîn ji di dest wan da ne. Dewlet di dest wan da ye. Ew, polêz û cendîrme dîşinîne ser xebatkaran. Ku evana ne bes bin, digel wan, hêzên, milisi, wek gurêne gewr (bozkurtan) ji xwedi dikin.

Xuya ye ku zorkeri, êrisgeri û xwinrêtin ji alyê rastê tê. Hîn xorten çep ku xwe nagîrin, lez dikin, bî çek êrisi ser faşistan dikin, sedema wê ji hemû ev zulm û zorkeriya hêzên paşverû ye. Ew ajanan, fitnan dikine nav hêzên pêşverû û dixwazin tevgera bindestan xîraw bikin.

Gelo, hukumeta nuh ji nizane ku hal û mesele ewa ewa ye? Cawa nizane! Ew ji xwes pê dizane ku usa ye. Lê çima li ser her qeziki dîbêje ku: "Anarşî ger ji rastê bê, ger ji çepê...."

Ji ber ku ev hukumet ji ya bûrjûwa û axan e. Ew naxwaze anarşî zêde bibe. Ku anarşî zêde bû dawiya wê ji tê. Dingel vê, ew nikare bi xurti êrisi ser hêzên faşist bike. Di pişta hêzên faşist da ji disa bûrjûwa û axa hene. Hukumeta nuh, tenê bi arikariya karkeran, bi arikariya hêzên sosyalist û demoqrat dikare êrisi ser wan bike, pişta hêzên faşist bîşkînîne.. Lê ew hukumet, CHP bi xwe ji, ji tevgera karkeran, ji pêşveçûna tevgirêdânîn sosyalist û demoqrat diturse... Ew ne dikare têkîmafîn dewlemendan be, ne ji dixwaze bî hêzên sosyalist û demoqrat ra yekitiye xurt çêke. CHP di mabeyna muzgeñî û dîrê da maye.

Hêzên heri Paşverû CHP'ye ber bi rastê dîkşinîn. Xwe xwin dirijinîn û CHP'ye di bin tometê da dihêlin, dibêjîn: "Tu teslimi çepan bûyi..." Ew ji hema diturse, xwe şunda dîkşine, dibêje na! Bo ispatkirina pakiya xwe (!) ji, li manan digere ku bajoy ser hêzên sosyalist û demoqrat.

Kîrinêne hukumeta nuh diji pirtûk, kovar û rojnameyên Kurdi, ji yên MC'ye kêm nine û zêde ye. Ji ber ku şoveniye CHP'ye kevn e, ew bi dîl û cigera wê keliya ye... CHP disa bo qayikkirina xwe bi sermiyandaran û şovenan, dibêje: "Ez ji hemûyan şoventîm, ez ji hemûyan zêtir diji tevgera Kurdanum!"

Xwes qezi! Lê bi vi awayi CHP ji hêzên pêşverû dûrdikeve, bir û baweriya xebatkaran zû winda dike û nikare zora faşizmê bibe. Ku faşizm bê CHP bi xwe ji di bîni da bîmine..

Em ji serokîn CHP'ye ra dibêjîn: Dev ji hêzên sosyalist û demoqrat berdin, dev ji hêzên gelê me yên welatparêz berdin. We digot: "Emê azadiya ramani û tevgirêdani bê qeyd û şert binin." Vada xwe binin cih. Dev ji tuşten xelet û pûc berdin; qet kes nikare ku xebata hêzên sosyalist û xebata gelê me yê neteweyi û demoqrat bîde seknandin.

Her usa ji, em dizanin ku şerê diji faşizmê ji, şerê bo demoqrasi û azadi ji disa barê milê me ye; barê sosyalistan, demoqratan û welatparêzan e. Dîvê emê yekitiye xwe çêkin û bi xurti di pêsiye xebatkaran da bîmeşin.

## CAMI'LE KILISE ARASINDA CIR CHP

Ecevit hükümeti kurulalı üç ay oluyor. Bu kadar kısa bir sürede bir hükümet fazla bir şey yapamaz. Yalnızca devrimler içinde kurulan, ya da bir devrimle başa gelen hükümetler böylesine kısa bir sürede büyük işlere el atabilir, çok şeyi temelinden değiştirebilirler. Ecevit hükümeti böylesi değil elbet. O eski CHP'nin bildiğimiz CHP'nin hükümetidir. Yaşı burjuva CHP'nin, sopsisını işçilerin-köylülerin üstünden eksik etmeyen, halkımız üzerinde zulüm ve zorbalığın çeşidini uygulamış olan CHP'nin... Ne değişti ki CHP devrimci olsun? Mollalar ona muska mı yaptılar? Yoksa sihirli bir sudan mı içti? Yo ola ki, o kiş yılant gibi bir deri soyundu ve bir yenisini giydi.

CHP bu son yıllarda, Kayseri'nin eşi gibi yeni bir renge bürünmüştü. İlk kez, 27 Mayıs 1960'tan sonra sol hareket güçlü şekilde ortaya çıkışın Ismet Paşa ortaya bir söz attı, CHP'nin "ortanın solunda" olduğunu söyledi. Onun amacı solun gelişmesine ayak koymak, emekçileri aldatmaktı. Yani o, CHP'ye yeni bir boyacıydı. Köpeklerin önüne kemik atılır gibi, Ismet Paşa da bu sözü küçük burjuvaların önüne attı. CHP'nin yaptıklarından bıkmış olan, ama ondan bir türlü de el edemeyen birçok "demokrat" "ilerici" "Solcu" kişiler bu söyle simsiği sarıldılar, yaşı CHP'yi gönüllerinde yenilediler, umutlarını tazelediler ve yine CHP'ye bağladılar. Ünlü "Kayserili" de o zamanlar Ismet Paşa'nın yanında idi. Ama bu söyle herkesten çok sahip çıkan Ecevit oldu.

Ismet Paşa'nın boyası birkaç yıl CHP'ye yetti, sonra da eskidi. Halk durumun eski hamam-eski tas olduğunu, CHP'nin eski CHP olup onda birşeyin değişmediğini gördü. Bu kez Ecevit öncülüğü Paşa'dan aldı ve parteye yeni bir boyacı çıktı! Ülkenin faşist zulüm altında olduğu, ilerici ve demokrat hareketin ezildiği 12 Mart günlerinde Ecevit yeni bir umut gibi göründü.

O, emekçilerin ezilenlerin gönlüne göre konuşuyordu. Bu düzen artık eskimiştir, değişimlidir, diyor. CHP'nin artık eski CHP olmadığını, kendisini yenileyip sol ve demokrat bir parti haline geldiğini söylüyor. Ve diyor: "Halkımızın kabul ettiği yere kadar bizim solculuğumuz devam eder".

Bu sözler kitlelerin hoşuna gidiyor. Kitleler onu alkışlıyorlar ve "umudumuz Ecevit!" diyorlardı. Karaoğlan ülkenin dört bir yanını dolaşarak, yaptığı konuşmalarla halkın umudunu büyütüyor.

Ülkenin durumunu açık ve doğru biçimde görenler, bu güzel sözlerin temeli olmadığını biliyorlardı. Yalnız tatlı sözlerle birşey değişmez.

Halkın çoğunluğunun -işçi, köylü- ve diğer tüm emekçilerin içinde bulunduğu bu zorluklar, acılar nerden kaynaklanıyor? Açığın, işsizliğin, yoksullğun sebepleri nedir? Neden gençler çatışıyorlar, işçi-köylüler seslerini niçin yükseltiyorlar ve neden onların üstüne polis ve jandarma gönderiliyor?

Açıkta ki, bu sınıfal bir mücadeledir. Toprak ağaların, beylerin elinde, köylü ise topraksızdır. Köylü çalışıp, üretiyor ama ürünleri ağalar ve diğer zenginler tarafından elinden çekilipli alınıyor. Köylü topraksız oldukça ve büyük topraklar bir avuç ayanın, büyük toprak sahibinin elinde bulunduğça köylülerle onların mücadelede de devam edeceklerdir.

Kıracası, tüm sorunların, kavgaların temelinde bu zorbalık ve sömürüdüne vardır. Bu düzenin değişmesi tatlı sözlerle değil, zulmün ve sömürünün ortadan kaldırılmasıyla olur; Yani üretim araçları bir avuç ayanın, burjuvanın elinden alınıp topluma maledimedilidir.

Son birkaç yılda Demirel, Türkş ve öteki yandaşları emekçi halka ağır baskular yaptılar. Sonunda MC yıkıldı ve Ecevit'in başkanlığında yeni bir hükümet kuruldu. Emekçi halk, Ecevit'in kendi üzerindeki baskuları kaldıracağını ve sorunlarına hiç değilse açığa ve işsizliğe çözüm bulacağının umut ediyordu. Yeni hükümet bu yolda neler yapıyor?

Yaptığı o ki, ilk önce paranın değerini yüzde otuz düşürdü. Para değerinin düşmesi çok geçmeden etkilerini aşır gücü üzerinde gösterecek, işçilere ve diğer emekçilere büyük zararlar verecektir. Yani emekçiler daha da yoksullaşacaklar. Neden yeni hükümet bu yola gitti? Çünkü Türkiye ekonomisi emperyalizme bağlıdır, zayıftır ve ağır borçlar altına girmiştir. Yeni kredilerin alınması için ileri kapitalist ülkelerin, emperyalist kuruluşların IMF ve benzerlerinin istekleri yerine getirilmelidir. Hükümetin önünde iki yol var: Ya emperyalizmle bağlıları koparacak, ülkeyi ve toplumu emperyalist boyunduruktan kurtaracak; ya da onların dediğini yapıp bağlıları pekiştirecektir.

CHP bu ikincisini yaptı. Çünkü o da bir burjuva partisidir. O da sosyalizmden korkuyor. Çaresi yok, o da zenginlerin yolundan yürüyecek.

CHP "anarşî"nin hakkından geleceğini söylüyor. Güzel zaten emekçiler, sosyalistler ve demokratlar da istiyorlardı ki, MC'nin zorbalığı, bozkurtların ve diğer gizli-açık faşist güçlerin kan döküldüğü artık son bulsun.

Yeni hükümet faşistlere karşı henuz ciddi tedbirler almış değil, o MC taraftarlarının elinde bulunan bir kısım kadroları boşlatıp oraya kendi yandaşlarını yerleştirmek istiyor. Bu alanda

da CHP ince eleyp sık dokuyor, kendine göre adamlar arıyor; olmaya ki bazı "aşırı solcular" ve halkımızın yurtseverleri de arada görev alırlar! Öyle görünüyor ki, CHP de aynen MC gibi sosyalistleri, demokratları ve yurtseverleri işsiz ve aç bırakacak..

MC döneminin birçok vali ve polis müdürleri yerlerinden alındılar, ama bu kez de Doğu'ya gönderildiler. Öyle anlaşılıyor ki, gerici ve faşist kişiler halkımıza uygun bulunuyor.

Ama yine de daha gerici ve faşist güçler bu hükümetten çok rahatsızlar, onu birgün önce düşürmek için çaba gösteriyorlar. Onlar, yeni hükümetin kuruluşundan bu yana saldırganlıklarını, kan döküclüklerini günden güne arttırdılar. Bir adım geriye atmak istemiyorlar. Gözleri kuduz itlerinkine dönmüş bu kudurganlıkla ne yapacaklarını bilemiyorlar. Şurayı burayı bombalıyor, gençlere karşı kitle katliamları düzenliyorlar. Son olarak da Ankara'da Savcı Doğan Öz'ü öldürdüler.

Büyük bu olaylar karşısında hükümet durup söyle diyor: "Ben anarşî karşım, anarşî ister sağdan gelsin, ister soldan!"

Oysa anarşîn hangi yandan geldiği gözler önündedir. Anarşîn neden kaynaklandığı da.

Tüm sınıfı toplumlarda olduğu gibi Türkiye'de de işçiler, köylüler ve tüm diğer emekçiler zulüm ve sömürü boyunduruğundan kurtulmak için mücadele ediyorlar. Bu mücadele onların hakkıdır. Onlar uyanıp birleşikleri zaman zaimlerin hakkından gelebilir, onların sonunu getirebilirler. Açıkta ki, büyük toprak sahipleri ve burjuvalar da onların uyanıp birleşmesini istemezler. Bu nedenle de emekçilere düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü tanımazlar. Bu haklar yasalarda şu ya da bu ölçüde varolsa da, egemen güçler, kendi düzenlerini tehlikede gördükleri zaman emekçilerin üstüne yürürlükleri doğrular, onlara zulmeder ve onları hapse atarlar. Yalnız para değil, basınevleri ve büyük gazeteler de onlarındır. Devlet onların elindedir. Onlar emekçilerin üzerine polisi ve jandarmayı gönderirler. Bütün bunlar da yetmezse, milis güçleri, bozkurtlar ve benzerlerini de beslerler.

Açıkta ki, zorbalık saldırganlık ve cinayetler sağdan geliyor. Bazı solcu gençler de kendilerini tutamayıp, sabırsız davranışın zamansız eylemlere girişiyorlarsa bunun da nedeni yine sağdan gelen bu zulüm ve zorbaluktur. Onlar ajanları, provatörleri de devrimci hareketin içine sokup onu zamansız ve yanlış eylemlere sürüklemek, yozlaştmak isterler.

Peki yeni hükümet de durumun böyle olduğunu bilmiyor mu? Nasıl bilmez! O da gerçeğin böyle olduğunu iyi bilir. Peki neden her lafin başında öyle deniyor: "Anarşî ister sağdan, ister soldan gelsin..."

Cünkü bu hükümet de burjuvaların ve büyük toprak sahiplerinin hükümetidir. O anarşî istemiyor, çünkü bu onun sonu olur. Ancak o, güçlü ve kararlı bir şekilde de faşist güçlerin üstüne gidemez. Çünkü faşist güçlerin arasında da yine burjuvalar ve büyük toprak sahipleri var. Yeni hükümet, ancak emekçilerin, sosyalist ve demokrat güçlerin desteğiyle faşist güçlerin hakkından gelebilir, onların belini bükebilir. Ama hükümet, CHP'nin kendisi de emekçilerin mücadeleinden sosyalist ve demokratik örgütlerin gelişmesinden ürküyordu. O ne zenginlerin çıkarlarına dokunabilir, ne de sosyalist ve demokrat güçlerle güçlü bir birlik oluşturabilir. CHP cami ile kilise arasında kalmıştır.

En gerici güçler CHP'ni daha da sağa çekiyorlar. Kendileri kan döküp CHP'ni suçluyorlar, "sen sola teslim olmuşsun" diyorlar.... CHP de, hemen ürküyor, geri çekiliyor, hayır diyor! Kendi masumiyetini ispat için de sosyalist ve demokrat güçlerle vurmak için bahaneler arıyor.

Yeni hükümetin Kürtçe ya da Kürt dili ve kültürü ile ilgili kitaplara, dergi ve gazetelere karşı tutumu MC'ninkinden daha iyi değil, belki daha kötü, çünkü CHP'nin şovenizmi eskiye dayanır, bu onun içine işlemiştir. CHP kendisini sermayedarlara, şovenlere beğendirmek için sanki için sanki şunu demek istiyor: "Ben herkesten daha şovenim, ben Kürt halkın mücadelesine herkesten daha karşıyım!"

Biravo! Ama CHP bu tutumla ilerici güçlerden kopar, emekçi kitlelerin desteğini kısa sürede yitirir ve faşizme güç yetiremez. Faşizm geldiği zaman CHP'nin de altında kalacağına kuşku yoktur.

Bizim CHP yöneticilerine diyeceğimiz şudur: Sosyalist ve demokrat güçlerin yakasından elinizi çekin! Halkımızın yurtsever güçlerinin yakasından elinizi çekin! Siz, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü, kaytsız şartlı getireceğinizi söyleyordunuz. Bu sözünüze yerine getirin. Yanlış ve boş şeylerin peşini bırakın. Hiç kimse sosyalist mücadeleyi ve halkımızın ulusal demokratik mücadeleini durduramaz.

Biz elbet faşizme karşı mücadelenin de, özgürlük ve demokrasi uğrundaki mücadelenin de asıl yükünün sosyalistlerin, demokratların ve yurtseverlerin omuzuna düşüğünü biliyoruz. Bunun için de birlik oluşturulmalı ve güçlü bir şekilde emekçi kitlelerin önünde yürünebilir.

# KÜRDİSTAN'DA JANDARMA BASKISI DEVAM EDİYOR

Hükümet değişti ama, şark cephesinde yeni bir şey yok! Hoş garp cephesinde de yeni bir şey yok ya.... Eski hamam eski tas.. Kürtistan'da polis ve jandarma yine bildiğini okuyor. Bazı sayın valiler ve sayın savcılardan tabi. Diyarbakır'da gazetemizi satmaktadır, beş genç, beş aydan beri tutuklu. Mahkeme önüne bile çıkarılmadılar daha. Basın Kununu dersen Fırat'tan öteye hiç çalışmadı. Diyarbakır savcısı bildiri dağıtmayı, afiş yapıştırmayı bile yasaklamış, yani Anayasayı dahi "tebdil, tahrif ve taşyır" değil de, doğrudan rafa kaldırılmıştır! Canı öyle istemiş, ne denir!.. Peki burası sömürge değil de ne yani?...

Mahkum ve silah arama bahanesiyle birçok köyüne geçtiğimiz günlerde Merkez jandarma karakolu tarafından seri baskınlar düzenlendi. Amaç, aslında halka gözdağı vermek.

1.3.1978 günü Sêd ve Keferseme köylerinden, Keferseme muhtarı da dahil 9 kişi köye yapılan baskından sonra yakalanarak karakola getirilmiştir. Getirilenlerin suçu her zulümörneğinde görüldüğü gibi mahkumların yerini söylememek! Bir hafta kadar önce de Baçın köyüne giden jandarmalar her tarafı aramışlar ve arama bittikten sonra iki köylüyü yakalayarak Midyat Merkez jandarma Karakoluna getirmiştir. Köylülerçe çeşitli suçlardan aranmaka olan Nuri Ağırman'ın yeri sorulmuş onlar da bilmediklerini söyleyince falakaya yatırılmışlardır. Kanco Akay, Şeyhmuş Akay adındaki yoksul köylüler her türlü işkence ve dayak gördükten sonra iki günde karakolda tutulmuş ve daha sonra salıverilmişlerdir. Serbest bırakıldıktan sonra da M.J. Karakolu kumandanı onlara "Sizi şimdilik serbest bırakıyoruz, ama Nuri'nin yerini söyleyinceye kadar sizi rahat bırakmayacağız. Sık sık 'konuğumuz' olacaksınız!" demiştir. Bunun üzerine köylüler C. Savcılığına başvurmuş ve jandarma baskısı ile tehditlerinin sona ermesini istemişlerdir. Şu kesin olarak bilinmekte ve sayısız olayla doğrulanmış bulunmaktadır ki, yakalanıp getirilen köylüler suçsuz oldukları halde işkence görmeden kurtulmamaktadırlar. Jandarma tarafından yakalanıp karakola götürülmek ve işkence görmek için ise aranan bir kişinin akrabası olmak yetmektedir. Çoğu kez bu olaylara savcılık bile haftalarca sonra müdahale etme gereğini ancak duymaktadır!

Jandarma, Mardinden gelen özel vurucu timlerle işbirliği yaparak ilçede terör estirmekte, aramalar yapmakta gece yarıları kapılar dipçıklarla dövmektedir. Şimdiye kadar sadece Midyat kesiminde 10-15'e yakın ev aranmıştır. Kimin evinin ne zaman neden aranacağı bilinmemektedir. Halk arasında bu aramalar korku ve telaş yaratmaktadır "Batman'dan komando birlikleri gelirse ya ne yapacağız" denilmektedir.

1.3.1978 günü de merkez jandarma karakoluna bağlı bireklerin Sêd köyüne baskınlarının gelişimi ve sonuçları şöyle: Tam da düğün sırasında üç cernse dolusu asker köyün etrafını çevirmiş ve sağa sola ateş etmeye başlamışlardır. Artık Sêd köyü işgal edilmiş bir yer durumundadır! Halk panik içinde düğün yerini terketmiş ve evlere sıçınmaya başlamıştır. Rastgele istedikleri eve giren jandarmalar ve Midyat Emniyet Müdürlüğüne bağlı polisler bu esnada Salih Demirci Kerim Küçükaslan Beşir Küçükaslan, Süleyman Bilgiç, Aziz Bilgiç, Şehmus Demirci, Süleyman Demirci adlı kişileri yakalayarak emniyete getirmiştir. Burada akıl almadı işkence ve zulüm uygulamasından sonra (iki gün) yakalananların beşi serbest bırakılmış Şeyhmuş Demirci ve Süleyman Demirci ise yeni işkenceler için merkez jandarma karakoluna teslim edilmişlerdir. Tabii gerekçe hep aynı: Mahkumları himaye etmek! Süleyman

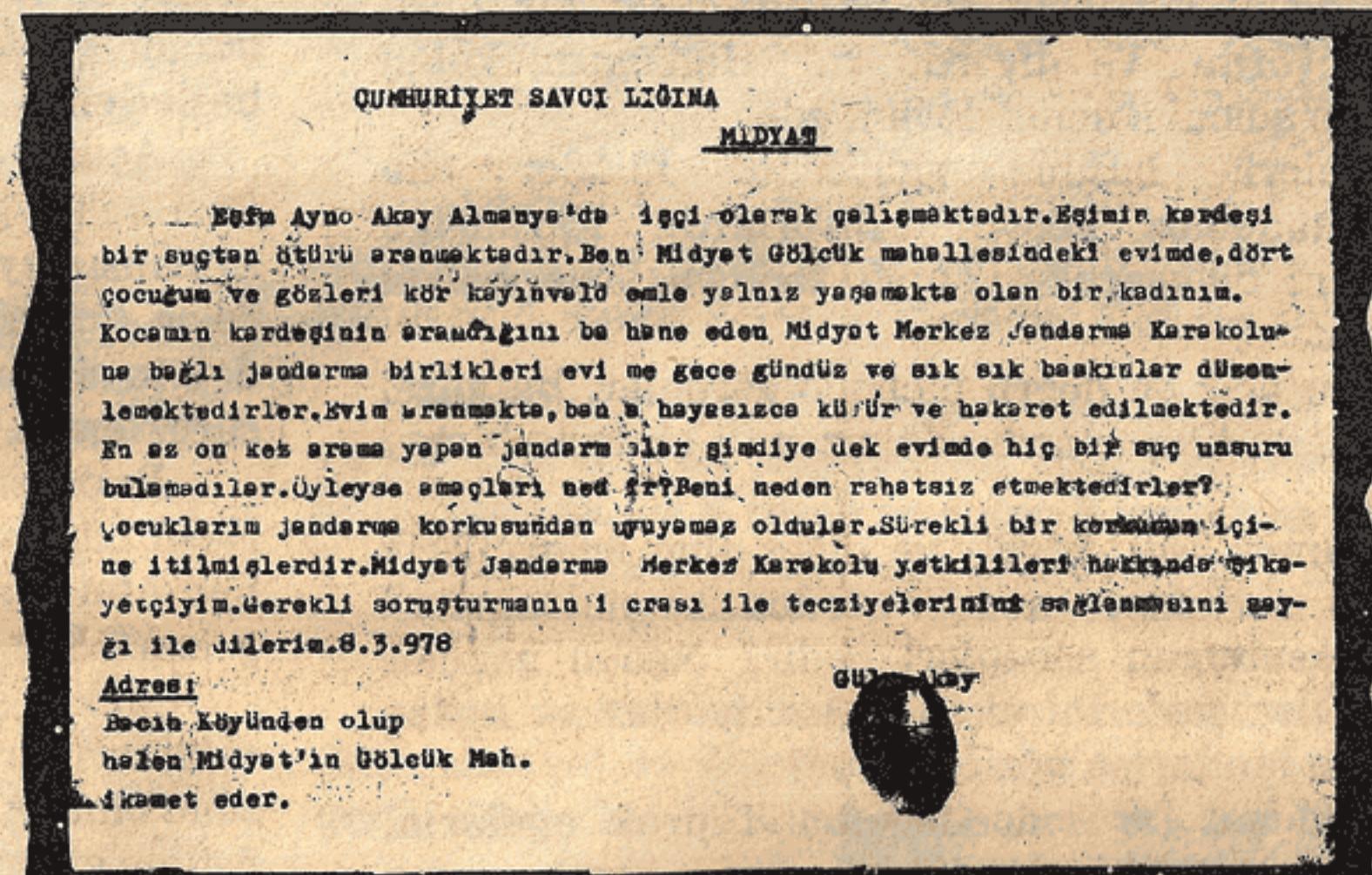
Demirci'nin karısı kocasının çok yaşlı olduğunu ve yapılan işkencelere artık dayanamayacağını belirterek 3.3.1978 günü Midyat C. Savcılığına başvurmuştur. Savcılık bütün bunlara rağmen hiç bir suçları olmadığını bildiği halde bu yoksul köylüler karakoldan isteme gereğini duymamıştır.

Gene Kefere köyü imamı Ali Mürşit 2.2.1978 tarihinde maaşını almak için Midyat müdürlüğe gelmiş ve müfette kendisine karakol tarafından aradığını söyleyince karakola gitmiştir. Ali Mürşit Midyat Merkez jandarma karakolunda Mardin jandarma alayında görevli adını bilmediği bir yüzbaşıya teslim edilmiştir. Bütün olaylarda görüldüğü gibi Ali Mürşit'in de suçu aynı: Mahkum korumak, himaye etmek, ve yaralı mahkumları tedavi etmek! Yüzbaşı Midyat'ın çeşitli köylerine baskın yapmakla görevli olduğundan "görev sahasına" Ali Mürşit'i de beraber götürür ve uğradığı her köye ibret olması bakımından köy imamını halkın gözü önünde falakaya yatırır ve ağır bir biçimde döver" Görev bitince de Ali Mürşit'i yanına alarak karakola gelir. Yapılan işkenceler sonucu Ali Mürşit'in kolu şırmeye başlar.

kulübede gelip geçen yolculara sattığım meşrubat ve gıda maddeleri satarak kazanmaya çalışırım. Bundan üç yıl önce köyümüze bir karakol binası inşa edildi. Karakol benim arsama yapıldığı halde bana istimlak bedeli ödenmedi. Para da vermediler. Sonucun değişimeyeceğini sandığım yetkililere başvurmadım, Karakol binasını toprağımı gaspederek inşa edenler şimdi de tek gelir kaynağım kulübeme ve arazimde bulunan kuyuya göz diktiler. Karakolun etrafi 2.3.1978 günü dikenli telle çevrilmeye başlandı. Tellerin çevirdikleri alana benim kulübem ve kuyum da giriyor. Yani benim olan arazi ve içindekiler zorbalıkla benim olmaktan çıktı. İnanın kazdırıldığım kuyuyu kimse kardeşine bile 15.000 liraya vermez. Kulübe de 25 bin lira kadar eder. Arsa da en ucuzdan 3000 lira tutar.

SORU: Isa dayı bu zulüm ve haksızlık karşısında şimdi ne yapmayı düşünüyorsun?

I.Y. Kaymakama dilekçe yazdığını öğrenen çavuş beni çağrırdı, ve hakaret etmeye başladı. "Bu arazi zaten senin değil, devletindir. Jandarma bu toprakları istediği gibi kullanmakta serbesttir. Bir daha şikayet



Karakolda bizzat yüzbaşı tarafından yürütülen işkence sırasında dayanamayan Ali Mürşit'in "Ben bir din adamıım, Allahtan korkun yok mu senin" demiş yüzbaşı da "Seni Allah bile elimden kurtaramaz" diye cevap vermiştir. Olay yöre halkı tarafından büyük bir tepkiyle karşılaşmış ve üç gün aralıksız işkence gören Ali Mürşit'in savcılığa çıkarılması için Midyat C. Savcılığına başta köy halkı olmak üzere bir başvuru yapılmıştır. Savcılığça serbest bırakılan Ali Mürşit'e halk yüzbaşıyı şikayet etmesini söyle. Keferze köyünün imamının yurtsever halkı cevabı söylemiştir: "Yüzbaşı beni şikayet edersen cebine esrar koyar seni tekrar yakalatırım, böyle zalmilerin iftirasıyla yeniden yakalanmak istemiyorum" demiştir. Kürtistan'da yoksul köylüler ve halka karşı jandarmanın güvenlik güçleri diye bilinen "güvenlik güçleri" giriştiği baskı ve zulüm bununla da kalmıyor en ağır zulmü uygulayanlar bu eylemlerini açık bir biçimde halkı soyarak tamamlamaktadırlar. Arasına beş para ödenmeden karakol inşa edilen bir köylüle konuştu:

SORU: Adın soyadın nedir? kendini bize tanıtmırsın?

CEVAP: Kartmin köyündenim. Adım Isa Yıldız. Köyümüz Midyat'a bağlıdır. Yoksul bir köylüüm ve 6 çocuğu var.

SORU: Senin olduğun arsaya karakol binasını nasıl inşa ettiler? Şimdi mevcut arsanı elinden neden almak istiyorlar, anlatırmıssın?

I.Y: Köyümüz Cizre'ye giden ana yol üzerindedir. Yolun ibitişinde de benim arsam bulunuyor. Daha önce de söyledim. benim köyde tarlalarım, çocukların nafakasını çıkaracak arazilerim yoktur. Yaşamımı uzun yıllar önce yolun bitişindeki arsama borç harç alarak yaptırdığım küçük bir

ettiğini duyarsam elimden kurtulamazsan" dedi. Ben bu tehditlere boyun eğmeyeceğim. Şimdi dava açmayı düşünüyorum. Başka elimden bir şey gelmez. Arazime göz koyanlar, çocukların sofrasına çizmeleriyle basanlar bir gün hakettikleri cezayı bulacaklardır.

Hacı adındaki bir köylü de Kerboran nahiyesi yolunda, Kerboran jandarma karakol kumandanı tarafından nasıl soyulduğunu anlattı. Hacı Türk tekeli büjuvazının Kıbrıs işgal harekâtı sırasında bir elini kaybetmiştir.

"Bundan dört ay kadar önce elimi Kıbrıs'ta kaybettim için bana bağlanan maaşı almış ve köye gitmek içi Kerboran yolunda durmuştum. Yanımda köyümüzün muhtarı da vardı. O ay ikramiye ayıda olduğu için toplam olarak elime 8500 TL. geçmiştı. Biz araba beklerken yanımızda bir taksi durdu ve içinden Kerboran jandarma karakol komutanı indi. Taksi şoförünü gitmesini söyledi. Önce ne yapacağını anlayamadım. meğerse niyeti bizi aramakmiş. Aradı da. Ama üstümüzden bir şey çıkmayınca Üzerimde bulunan 8500 liranın 7500ünü alarak cebine koydu. Ben itiraz edeceğim. "Cebini kurşunla doldururum iki sene de bundan yatarsın" dedi. Sesimi çıkaramadım. Midyat'a muhtarla beraber geldik. Ve şikayette bulundum. dava sorgudadır. Muhtar da şahidimdir.

Bu baskı sömürü ve zulüm eylemleri yoksul halkımızın günlük yaşıntısı olmuştu. Ulusal demokratik hakları için mücadelede, kararlılığını her zaman göstermiş olan halkımız bu sömürgeci zincirlerini de kırarak eşit ve özgür bir toplum kurmayı er veya geç başaracaktır.

## Ceylanpınar direnişi

İşçiler işverenin, sarı sendikaların ve yerel gericilerin oyunlarını boşa çıkardılar.

Geçen sayımızda Toprak-Su Tarım İşçileri Sendikasına (TİS) bağlı olarak Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği işçilerinin kongresini haber olarak vermiştık. Başarılı geçen kongreden sonra işveren, sarı sendikalar ve yerel gericiler ve onların arasındaki malum örgütler Ceylanpınar'daki ilerici işçi hareketine karşı yeni oyular düzenlediler.

Direnişin nedeni ücretlerin azlığı ve sözleşmeden doğan bazı sosyal hakların tamammamasıdır. İlk önce çiftliğin Beyazkule bölgesindeki tarla sürücülerini iş bırakıltılar. İşveren, işçileri sindirmek için harekete geçti ve 12 işçi tutuklandı. Bunun üzerine direniş genişledi, Gümüşsu ve Pınar İşletmelerindeki işçiler de direnişe katıldılar; direniş tüm işyerlerini kapsadı. Bunun üzerine hızla işveren 138 işçinin işine son verdi. Ancak bu baskılara işçilerin birliğini daha da pekiştirdi. Yillardar günün yirmi dört saatini dışarıda işbaşında geçiren 500 kadar çoban 100 bini aşkın koynu sürüsünü bırakarak arkadaşlarının direnişine katıldılar ve 35-40 kilometrelük yolu yaya yürüyerek diğer işçilerle birleştiler.

İşçilerin istekleri arasında, baskının sembolü haline gelmiş olan işyeri müdür vekili Selahattin Korkut'un değiştirilmesi de vardı.

TİS'in işçilerin direnişine sahip çıkması ve onların haklı taleplerinin yanında olduğunu belirtmesi ona yönelik planları boşa çıkardı: Çünkü işveren TİS'in direniş sahip çıkamayaçağını, böylece işçilerin güvenini yitireceğini hesaplamıştı. İlk günde sözde direniş sahip çıkar görünen sarı sendikalar ise TİS'in tavrı ve direnişin tüm işçi kitleşmesi karşısına tavrı değiştirerek onu kırmak için elden geleni yaptılar.

Sözkonusu planda etkin rol oynayanların başında Ceylanpınar Belediye Başkanı Gelidordu. Bu kişi direniş boyunca ilginç ilişkiler kurdu. Bir yandan DİSK Genel Merkezine yazı yazarak bölge sendikasının (TİS'in) işçi direnişine sahip çıkmadığını belirterek merkeze şubeyi karşı karşıya getirmeye çalışırken diğer yandan direnişi kırmak ve TİS'i güç duruma düşürmek için elden geleni yapıyordu. Sendika genel merkezi ile görüşerek çobanların iş başına dönmesi halinde Selahattin Korkut'un görev yerinin değiştirileceğini söyleyen, diğer yandan Başbakan ve Tarım Bakanına telefon açarak, "Bu direniş siyasal amaçlıdır, işçi isteklerinin yerine getirilmesi halinde işyerinde disiplin kalmaz. Gerekirse başka yerden işçi getirtip çalıştırırız" diyor. Çobanların direnişini ise tam tersine, Selahattin Korkut'un görevden alınmasına tepki diye gösteriyordu!

Ancak tüm bu oyun ve baskılara işçileri yıldırmadı. Üç bin işçi Ceylanpınar'da bir yürüyüş düzenleyerek birliklerini ve mücadele azimlerini dosta-düşmanına gösterdiler. İşçiler bir ağızdan "Halklara özgürlük! Kahrolsun sömürgecilik! Biji azadi! Kahrolsun işveren uşakları ve gericiler!" sloganlarını haykırarak belediyenin önünden geçtiler...

İşçilerin bu birliği karşısında işveren teslim oldu. Urfa Valisi ve Jandarma komutanının Viranşehir Belediye Başkanı ve CHP İlçe Başkanının araya girmesiyle DİSK Güneydoğu Bölge Temsilciliği ve TİS sendikası yöneticileriyle Ceylanpınar D.U.C. Müdürlüğü arasında bir protokol imzalanarak direniş son verildi.

a) İşveren işten çıktıktan 138 işçinin iş geri alınması ve tutuklu 12 işçinin de tahliyeden sonra iş tekrar alınması,

b) Direnişte geçen günler için işçilerin yevmiyelerinin kesilmemesi,

c) Direniş nedeniyle hiç bir işçi hakkında disiplin kovuşturmasa yapılması,

d) Sözleşmeden doğan 8 liralık zam farkının tüm işçilere ödenmesi kabul edildi.

İşçiler bu direnişle amaçladıkları tüm hakları sağlayamadılar ama, işverenin sarı sendikaların yerel gericilerin ve onların arasındaki karantık güçlerin oyunlarını bir kez daha boşa çıkardılar. Onların Ceylanpınar'daki devrimci işçi hareketini bozma planları bundan böyle de kursaklarında kalacaktır.

## İran Halkları Şahlık zulmüne karşı direniyor

Emperyalizmin hesabına Ortadoğu'yu jandarmalık görevi yapmak için çabalayan İran'da son günler Şahın keyfi iyice kaçmaya başladı. İran'da bütün baskılara ve terre rağmen gösteriler oluyor. Bu gösterilen en önemli özelliği ise açıkça Şah'a karşı yapılmış olmalarıdır.

İran çok büyük petrol gelirlerine sahip olan bir ülkedir. İran aynı zamanda zulmün, gaddarlığın en yoğun olduğu, insan haklarının zalmecenliği bir ülke olmakla da ün yapmıştır. İran Şahlık yönetimini emekçi insanları, tüm çalışanları bir köleler ordusuna olarak görmektedir.

İran toprakları başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere emperyalistler için bir at oynatma alanıdır. Emperyalizm İran'ı bir örümcek ağı gibi sarmıştır. İran'ın tür: zenginlik kaynakları emperyalist tekellerin ve onların İran'daki uzantılarının yerli ortaklarının emrinde dir. Öyleki emperyalistler İran'ı kendi anavatanlarından daha çok kendilerine ait bir yer olarak kabul etmektedirler. İran'lı yerli sömürükler ise emperyalistlerle birleşmiş, kendi halklarının emeklerini çarpar etmektedirler. İran bu haliyle sömürünün en yoğun olduğu ülkelerin başında geliyor. Kutbun iki ucu birbirlerinden çok uzaklaşmış ve ucurredi büyümüşür. Bir ucunda zenginlik - refah, diğer ucunda ise achk ve yokşulluk var.

İran burjuvazisi İran'da emeğin yarattığı bütün değerlerle hunharca saldırmakta, onu yaşıma etmektedir. İran emperyalist tekeller için çok cazip bir pazardır. Bir yandan kendi ülkelerinde ürettikleri malları satıyorlar bir yandan da sermayeleri ve bankalarıyla akın ediyorlar İran'a. Ekonomi İran halklarının ihtiyaçlarına göre değil, yerli ve yabancı soyguncuların isteklerine göre şekillenmiştir. İran şehirlerinde vitrinler lüks tüketim mallarıyla doludur. Emperyalizm kendi çokin uygun bir biçimde tüketim toplumu haline getirmiştir İran'. Ona er yönlü afyonlamakta, insanları, töleştirmek için çaba harcamaktadır. İran'da büyük lüsk ve eğlence semtleri vardır. Sömürükler oralarla çığırınca engellenmemektedirler. Kumarhaneler, fuuş merkezleriyle bu yerler içgençliği sömürük simgeler hale gelmişlerdir. Batıda yapılan en lüks arabalar İran

burjuvazisinin, bürokratlarının, toprak tröstler heyecanı karşılıyor. Onlar ağalarının emrinde dir.

Ancak İran'daki eğlence burjuvaziyatı tamam etmiyor. Onlar sömürükleri İran halkın alın terile Avrupa, İran'ın ordusu İran halklarının en Amerika ve dünyanın diğer eğlence büyük düşmanı olduğu gibi bütün merkezlerine aksa etmekte, kumarhane Ortadoğu halkları ve ilerici hareketleri ve batakhanelerde günlerini gün etmektedirler. Bunların başında ise bizzat Şah kendisi gelmektedir. Sık sık deki sömürüyü devam ettirmek isteyen radyo ve gazetelerden Şah ailesinin evine, villasına gidip dinlendiğini öğreniriz. Televizyon kameralarında güler yüzü aile pek mutlu görünür. İşte bu gülüş ve mutlu yüzün arkasında İran emekçilerinin çileleri, işkenceleri gizlenmektedir.

Böyle bir sistemi, sömürüyü soygunu devam ettirmek ise elbette kolay bir iş değildir. Bu nedenle Şahlık yönetimini İran'da tam bir terör havası estirmektedir. İran'ın tüm emekçileri en uafak bir demokratik hakkı dahi sahip degillerdir. Oranın emekçi halkları çok çalışıyorlar, çok iyi şeyler yaratıyorlar ama onların yaratıklarına emperyalistler ve yerli ortakları el koyuyorlar. Emekçiler ise en küçük bir hakkı sahip degiller. Grevler yasak, özgür sendikalama yasak. Dernekleşme yasak. Basın yoluyla düşünce açıklamak yasak. Toplantı yapmak, tartışmak konuşmak yasak. Kisacasi İran'ın gerçek şahısları için İran'da her şey yasak. Yasak olmayan yalnız sömürük, zulüm, terör ve kıyımıdır.

Bu yasaklar ülkesi İran'da insanlara yapılan işkenceleri korkunçtur. Sömürüklerin çikanlarını başına gelen ya ölüm ya da zindanlarda cürümedir. Bunu sağlayan en önemli araçlardan biri meşhur örgüt SAVAK'tır. CIA'nın gündümünde ve MİT'le de iyi ilişkileri olan bu örgüt İran emekçilerinin sömürüğe karşı mücadelelerini engellemek için aklı gelen her şeyi yapmaktadır. Gerek İran işçi sınıfının sosyal ve gerekse Kürt, Azeri gibi halkların ulusal boyunduruğu karşı verdikleri ulusal kurtuluş mücadelelerini boğmak için SAVAK'ın başvuramayacağı yöntem yoktur. Bu örgütün işkence yöntemleri insanlık içindir bir yüz karsasında. İran ilerlicilerini elektrikli fırınlarda kızartan iste bu örgütür.

İran durmadan silahlanıyor ayrıca. Onun silah şapşalarını emperyalist

toprak tröstler heyecanı karşılıyor. Onlar için İran çok büyük bir müsteri ve dosttur. Ama İran emekçilerinin alın terlerini bu silah fabrikatlarına veren merkezlerine aksa etmekte, kumarhane ve batakhanelerde günlerini gün etmek için de önemli bir tehlike dir. İran bu derece silahlanmakla bir yandan içerdiler. Bunların başında ise bizzat Şah kendisi gelmektedir. Sık sık deki sömürüyü devam ettirmek isteyen radyo ve gazetelerden Şah ailesinin evine, villasına gidip dinlendiğini öğreniriz. Televizyon kameralarında güler yüzü aile pek mutlu görünür. İşte bu gülüş ve mutlu yüzün arkasında İran emekçilerinin çileleri, işkenceleri gizlenmektedir.

Ama nereye kadar gidebilir bu? İran'daki insanlık dışı uygulamalar daha kaçıylabilir? İran'ın emekçi halkları daha ne kadar katlanırlar bu baskiya ve zulme? Bu çürümuş kokuşmuş içgenç düzen daha ne kadar sürebilir? Bu sistemi yıkmak ve bütün bu cırınlıkları yok etmek başta İran emekçilerinin çileleri, işkenceleri gizlemektedir.

Nitekim Şahlık yönetimini son günlerde oldukça rahatsız, İran da olaylar oluyor. İnsanlar sokaklara dökülüyör. Şahlık yönetimini alehinde gösteriler düzenliyor. Şah Polisi ise her zamanlığı görevini yapıyor: göstericilere ateş açıyor, çok sayıda insanı öldürüyor. Fakat göstericiler gene kesilmiyor. İnsanlar mağazalara işyerlerine saldırıp tarih ediyorlar. Kargaşa hakim oluyor. Gösteriler yaygınlaştırılarak ve İran gibi baskının yoğun olduğu bir ülkede bunlar kolay işler degiller.

Şah dehşet de korkuyor bunlardan. Ama korkunun eceli faydası yok. Bunun da farkında herhalde. Elbette İran'ın emekçi halkları özgürlik bayrağını yüksekleştirme dalgalandıracak ve gerici güçleri yerle bir edeceklerdir sonunda. Bakalım o zaman Şah ve tayfası ne yapacaklar? İçlerinden bir kısmı kaçmayı başaracaklar belki. Batı bankalarından paralarını yiyp ölüm bekleyeceler. Belki de bir kısmı Saygon generalleri gibi ABD'de гарсонluk yapma şerefine erişeceklər. Fakat İran halkları onlara ve onların əşaklarına həkəttikləri dersi verecek, sömürüyü kovacaqlarıdır. İran topraklarından. Onlar özgür İranı mutlaka yaratacaklardır. Bundan kimsenin kuşkusuz olmasın.

## SİYONİSLERİN LÜBNAN'DA GİRİŞİKLERİ YENİ SALDIRI

Emperyalizmin Ortadoğu'daki maşası İsrail, Filistin halkına karşı yeni bir soy kırımı hareketine girdi. 30 bin kişiyi aşın asreki birlüklerle Lübnan topraklarına giren İsraili saldırganlar, filistinlilerin yanısına Lübnan halkını da sivil-asker demeden katlettiler. Uçaklarını, tank ve toplarını sivil hedeflere karşı açıkça kullandılar. Bu insanlık dışı saldırısı televizyonlarda tüm dünyaca izlendi. Lübnan'daki saçı gerici, güçler falanjistler ise bu işte siyonistlere yardımcı oldular ve böylece sağcların dünyasının her yerinde emperyalistlere uşaklık ettiğinin yeni bir örneğini verdiler.

ABD'nin İsrail'in bu saldırıyla girişeçinden önceki haberler olsun ve bunu onayladığı bilinmektedir. Ama nasıl üzerinde durulması gereken, gerici Arap rejimlerinin tutumudur. Mardin ve Suudi Arabistan yalnızca saldırıyı kinamakla, ya da kınar görünmekle yetindiler. Enver Sedat da saldırıyı sözde kınar göründü.

Oysa son aylarda izlediği teslimiyetçi politika ile, Filistinlilere karşı Mısır'da yaratılan kampanya ile siyonistlere bu saldırının cesaretini veren asıl Sedat'ın politikası oldu. Mısır gericilerin bir an önce Filistin sorununda herhangi bir yükümlülükten kurtulmaya çalışıklarını, Filistinlileri fede etmeye hazır oldukları artik açığa çıkırmıştır. Zaten arap siyonistlerin yaptığı emperyalistlere

gericileri şimdide dek bir kaç kez Filistin halkını arkasından vurdular. Ürdündeki kanlı 9 Eylül ile iki yıl kadar önce Lübnan'da yeralan Tel-Zaatar olayı hatırlardır.

Bu son saldırısı sırasında ilerici gericilerin Arap devletleri de Filistin ve Lübnan halkını yalnız bırakmak için ciddi bir adım atmadılar. Buna karşılık, en üstün silahlarla dinsine kadar donanmış azıgin düşmanına karşı Filistinliler ve onların Lübnan'daki ilerici dostları yığıtla savastılar. İsrail Lübnan topraklarında umduğun kadar rahat ilerleyemedi. Bu saldırısı ona çok pahalıya mal edildi. Filistinli savaşçılar gözüpek bir direniş göstererek, gerilla savaşı yöntemleri kullanarak düşmanı önemli kayıplar verdirdiler.

Siyonist saldırganlar bu saldırıyla gerekçe olarak, gerillaların İsrail'de giriştiği otobüs eylemini gösterdiler. İsrail Başbakanı Begin, Yahudi kaniñin karşılıksız döküldüğü günler artik geçmiştir! diyordu. Ancak bu sözler sadece İsrail ve dünya kamuoyunu aldatmak için söylemiştir. İsraililerin kaniñin dökenlerin kim olduğunu elbet bay Begin velarındaki öteki militanlar iyi bilirler. Bu kaniñ fasıstler, emperyalistler ve dünyanın her yanındaki gericiler döktü; yoksa Filistin halkı değil. Bugün ise Begin'in ve toplum kurmayı başaracaklardır.

İsrail egemen sınıfların güttükleri bu saldırın politikayı karşı çıkanların başında bizzat İsrail'deki uyanık emekçiler ve onların devrimci demokratik örgütleri geliyor. Nitekim İsrail Komünist Partisi bu saldırıyla, daha öncekilerde olduğu gibi, karşı çıktı. Siyonistler, parlamento geleneklerini çiğneyerek, suratlarındaki demokrasi maskesini atarak komünist milletvekillерini zorla kürsüden indirdiler, konuşmadılar. Daha birkaç gün önce de Tel Aviv'de yapılan bir mitingde elli bini aşın bir kitle bu yayılma politikasına, saldırılaklı karşı çıktı, savaş değil ekmek, iş ve konut istediğini söyledi. Bu mücadele içinde gide gide Filistin ve İsrail emekçileri çıraklarının bir olduğu bilincine daha çok varacaklar ve dayanışmalarını güçlendireceklerdir.

Siyonistlerin saldırın politikası kendilerine bir çözüm getirmeyecektir. Filistin halkın mücadelesini durdurma çabaları boşanadır. Filistin halkı da diğer tüm ezilen halklar da er geç özgürlik mücadelesini başarıyla ulaşacak, barışı ve ileri bir toplum kurmayı başaracaklardır.

# SIN' ET ÜÇAND

## DERHEQA HELBESTÊN NUROZË

Xwendevanê delal,  
Me di hejmara çaran da hûn gazi  
nivisandina helbestên Kurdi bo Nurozê  
kirbûn. Xwendevanan 31 helbest ji me ra  
sandin. Ji wan du hew turki hatine  
nivisandin (yek ji Kırıkhane, yek ji  
Mûşê). Ji Hekkâriyê ji xwiskeke me,  
helbesteke Cigerxwin pîçek guherandiye û  
nivisandiye, ew ji nabe... Eva her sê li  
der man. Juriya me ji nav 28 helbestên  
mayi yên ku hêjaya neşirkirinê ne, wan  
tibbiyê û em di vê rûpelê da wana neşur  
dikin. Pîstre Juri di nav neşirbûyan da  
yekemin, duwemin û sêwemin dê bibijêre.

Me, bo nivisandina helbestên Nurozê  
gelek zemanek kurt jabû. Dîsa ji  
helbestên ku hatin ne hindik in. Her uss  
ji, em dilxwes bûn ku gelek xwişk û  
birayên me yên jêhati hene, dikarin bi  
awaki gelek xweş bi Kurdi bînivisinin.  
Ewê ku ji me ra helbest şandine,  
piraniya wan karker, gundi û xorêt  
nugîştî ne. Bona vê yekê, em bi  
dilxeşî, bi bir û bawari la rojîn pêşiyê  
dînhîrîn. Edî, cîqas zordestiyek mezîn li  
ser zimanê me û çanda me hebe ji, nikare  
pêşveçûna wê bide seknandin.

Ji ber ku ciyê me teng bû, em di vê  
hejmarê da nikarin li ser sinet û çand, ji  
van helbesten pêve tiştek din neşir bikin.  
Bona vê yekê ji xwendevan bila qayte  
qûşuran nekin.

Bî silavên me yên germin..

NUROZA WE PIROZ BE!

ROJA WELAT

NOT: Dî hejmarêne pêşiyê da ji emê disa  
helbestên nurozê neşur bikin.

## NUROZ

*Isal derbas bû dema barana  
Nuroz nêzik bû li Kurdistan  
Hevalo rabe, pismamo rabe  
Eğir tu vêxe li serê zozana*

★ ★ ★

*Pismamo rabe li germiyana  
Hevalo rabe li Kurdistan  
Gelên cihanê çûne ser heyvî  
Çiman tê nerî serê zozana*

★ ★ ★

*Ji şiva cotkaran û coyê şivana  
Emê peydakîn tîr û kevana  
Em nema dtarsin ji koledara  
Ji xanedana, xwedî sermiyana*

★ ★ ★

*Gelê min şîyar bû wek qehremana  
Serê xwe dakîr bi bir û ramana  
Gelê min şîyar bû bi sedhezara  
Nemâ têhiltê di heps û zindana  
Hevalo rabe, pismamo rabe  
Nabe tu bimini li şûn kewrane*

★ ★ ★

*Iro Nuroz e li Kurdistan  
Eğir tu vêxe li serê zozana  
Eğir tu vêxe li serê Agiri  
Bila roni ke hemû meydana  
Ala min hilde li serê Sipanê  
Tîm bilind ke heya bi ezmana.*

XAMEVAN - Berlin

## NEWROZ

*Eyda me ya şah newroz e  
Emê disa şevê li kene roje  
Newroz eyda me hamû Kurdistan e  
Em bi dilxwes dibin bîro cane  
Çi ku ew eyda bav û bapiran e  
Iro emê agiri hîldin li serê çiyanê  
Bila derkevin xortân me, bigrin govendane  
Emê heta kingê bîminin li hêviya wane  
Ku ew vê ronahiyê binin navâ bajarane  
Bila dewlet bêbextiyê neke li me Kurdistan e  
Bila çevêd xwe vekin û bîzinan işe e  
Agirê newroz dihilbit li pêncê erdane  
Yek Türk û Iran e, yê din Surye û Iraq û Erivan e  
Kurduno, hûn baş bîzinan dê û bavê me yek e  
Newroze me yek e û welatê me Kurdistan e*

H.GÜZEL - VAN

## CEJNA WELAT

*Dijiminê Hitler û sa,  
CIA û SAVAK û wîsa,  
Xwinmêj û koledara,  
Robustinê neyara!*

*Dosta me,  
Yara me,  
Mîzgina bîhara me!*

*Cejna Kurdistan  
Newroz,  
Diji zordestan  
Newroz,  
Remza bindestan  
Newroz,  
Li gelên cihanê piroz..*

★ ★ ★  
*Ew neyărên din û har  
Wek Dahak in, wek mar.  
Emin Kawayê merdan  
Va dijimin revin ji meydan*

*Dosta me,  
Yara me  
Mîzgina bîhara me*

*Cejna welati  
Newroz,  
Gelek xêr hati  
Newroz,  
Remza felati  
Newroz,  
Li Kurdistanê  
Piroz*

BARGIRAN - Tatvan

## HUNRAWAY

### NEWROZ

*Iro li me Newroz hat  
Xêli û şahi bo me hat  
Agir li her ci xwes hilat*

*Newroz biji, Newroz biji  
Kawayê hesinker biji*

*Meşxel mi hûgirtin bi oaz  
L'waran me dani cerg û baz  
B'sed lori û awaz û gaz*

*Newroz biji, Newroz biji  
Kawayê hesinker biji*

*Xort u keçik bi dengen bilind  
Bangek didan bajar û Gund  
Newroz hat sersala dil*

*Newroz biji, Newroz biji  
Kawayê hesinker biji*

*Zordeshti mir, serbesti hat  
Bindesti çû, aşiti hat  
Azadi bû Kurd û Welat*

*Newroz biji, Newroz biji  
Kawayê hesinker biji*

*Kurdistan bi te her xwes bîbi  
Pirozi û şahi bîbi  
Tîm Kurd weki Kawabî*

*Newroz biji, Newroz biji  
Kawayê hesinker biji*

EZIZ BOHTI - Stembol



## NEWROZ

*ey newroz, newroz  
nevroza bindestan  
ronaya hemû çavan  
miradê hemû dilan  
çima tu li Kurdistan  
qedex kîrin koledaran*

★ ★ ★  
*Kuştana wan zorkeran  
karker KAWA ra maye  
iro ew doza me ye  
kuştana hemû xwînmiyan*

★ ★ ★  
*ey newroz, newroz  
tu mîzgina rîzgarî  
ger mirin ji bona te  
bira herdem ser seran  
ser cavan*

★ ★ ★  
*em iro li Ewrûpê  
te piroz dikin newroz  
weki çiya deng didin  
diqêrin heyar dibêñ  
ew hawar bona te ye*

★ ★ ★  
*cejna gelê rojnedi  
êdi bese bindesti  
emê te serfrazkin  
doza te'l me xuyaye  
ew rîya sosyalizm e  
hemû kesk û sor û zer e  
ew ala karkeran e  
ew ala cotkaran e*

★ ★ ★  
*ey newroz tu cejna belangazan  
zarok ji te şîyar dibin  
dibêñ her biji newroz*

DERSIM SOREŞ - Frankfurt

## NEWROZ

*Cejna azadi Newroz,  
Xweşî û şadi,  
Newroz  
Bo me murad i newroz,  
Piroz,  
Sed hezar piroz!*

★ ★ ★

*Tu cejna me Kurdan i,*

*Seranserê cihan i,*

*Bo me remz û nişan i,*

*Piroz,*

*Sed hezar piroz!*

★ ★ ★

*Bijî cejna bîharê,*

*Bist û yekê adarê,*

*Mîzgina dost û yarê,*

*Piroz,*

*Sed hezar piroz!*

★ ★ ★

*Tu dermanê jinê yi,*

*Him ağıre kinê yi,*

*Tu raja evinê yi,*

*Piroz,*

*Sed hezar piroz!*

BARGIRAN - Tatvan

## NUROZ

*Nuroz cejna me Kurda  
Azad bin nav welat da  
Nuroz roja azadi  
Em dixwazin dilşadi*

★ ★ ★

*Bist û yekê adarê*

*Zordastan bixûn xwarê*

*Nuroz roja serbesti*

*Em naxwazin bindesti*

★ ★ ★

*Nuroz piroz bikin*

*Têkoşina xwe çêkin*

*Rojên xweş prî nêzik in*

*Rêya Markis Mêzekin*

D.BARAK - Lice

## DAWERA AZADIYE

*Ji berê da tu heyi  
Ey newroza doza me  
Dimrim ez, te bernadîm  
Piroz dikim te her sal.*

★ ★ ★

*Ne'b gotina sisê-çar*

*Cîha tevde kîr fîkar*

*Tuneya teng û tarî,*

*Ronayı û fireyi...*

★ ★ ★

*Lî te nakîm neyari*

*Mîzgîniya bîharî*

*Wek cihanê mezin i*

*Dirokya cotkaran i.*

★ ★ ★

*Lî pêş çavê dujmin da*

*Tu têkoşîn û yarî*

*Heya hebim li cihan*

*Piroz dikim sersalan*

★ ★ ★

*Diya min got, berxê min*

*Rabe tevdîr bîbîne*

*Şahînan bînîvise*

*Newroz bêdeng nemine...*

★ ★ ★

*Ser dujmin da dikim qîr*

*Ruja nuh nakîm ji bir*

*Bijî roja newroz can*

*Cejna Kurdê qeshrem...*

E.ŞUKRULLAH - BITLİS

## "GELAN RA AZADI" Ü GUR...

Waxteki li çiyê gurek hebû. Gurek gir û qelew. Lî wi çiyayı ji wi bitir gur ji tunebûn. Lî dora wi târ nêçir hobû: Rovi, ker-goşk, kuze û serda ji pez û dewarêñ gundiyan... Ew ji kuna xwe derdiket, weki dilê xwe li nav rîlan, zinaran dîmeşıya, gava birçi dîbû xwe davêt ser ker-goşkeki en berx li bizineki gundiyan perçe dîkir.

Ji bo wi dinya bedew bû, azadi û aştî hebû...

Rojeki çend gurên din hatin wi çiyayı. Kêfa gurê me reviya. Berê li ser nêçiran şer kîrin, piştre li hev hatin, gotin: "Çiya mezin e, ew bi têri me hemûyan dîke; em cîma şer dîkin?"

Disa rojên rehet vejerin; azadi û aştî şunda hat.

Çend salan gurên me wek bira jin. Têri xwe ker-goşk, rovi, xezal û mih û kerên gundiyan xwarin. Paşê bo wan rojên teng hatin.

Şivan û gundiyan çek girtin û bi dû wan ketin. Beranan û ciwangan bi strûhêñ xwe, hespan û keran bi pihnen xwe berê wan dan. Rovîyan, ker-goşkan, xezalan, berxan û karan hatin cem hev, gotin:

"Ji me ra azadi, guran ra mirini!"

Himber van bûyeran gur ecêbman, enîrin, kîrin zûre-zûr û gotin:

"Hela bînhêrin, hela bînhêrin... Dibêjin, ji me ra azadî!"

"Çawa dibe, zagonê çiyê hat şikestîn!"

"Aşti çû, anarşî hat!"

"Azadiya me ji dest me diçel!"

Guran, bi vi awayi, li ser azadi û aştîyê şematek usa kîrin ku erd û ezman hejiya...

★ ★ ★ ★ ★

Em vê çirokê şabaşî ser Demirelan, Tîrkêşan, Bozbogliyan, Çelebiyan û Şerbetçîyan dikin...

## AZADIYA SEKSI DA WEZIREK CIWAN

Çend rojan berê, Wezirê Çandî ya Hukumeta nuh, mina serokwezirê xwe beyanek gelek demoqrat (!) pêşkêşkir û got: "Em ne li hember çêkîrin û nişandana filmêñ seksî ne. Hukumet li tiştîn ewa naqeliwe. Herkes bi xwe dikare qerar bide ku, "ezê bîcîm vê filmê bibinim, an ne binim...."

Merv ji van ramanen demoqrat gelek dîlxwes dibe! Heke wezirê me yê ciwan û Sîmbîlres gavek din bavêje û heqen homoseksüelan ji biparêze, angô bo wan ji û serbesti bixwaze çêtir dibe û di welat da demoqrati gelek pêşda diçe...

Hindik ne mabû birkim, tiştîk din heye ku nizanım tê bira kesil Ew ji li Tîrkiyê azadiya ramani ye.. Di dema 12. Adarê neşîrvanen wek Silêman Ege û Mîzafer Erdost qasi 30 sal ceza xwarin. Ü tevlî wan pir merivên din.. Niha ji zordesti li ser pirtûkan kovar û rojnaman, neşîrvan û pirtûkxanan ne kêm e. Xasîma, evîn ku wek Roja Welat nivçe Kurdi derdikevin li ser wan...

Rast e, azadiye ramani ne ewqas giring el... Lî disa ji heke wezirê me keremkin, piçek ji bi wê mijûlbîn, baş dibe....

## "HALKLARA ÖZGÜRLÜK VE KURTALAR..."

Bir zamanlar bir dağda iri, besili bir kurt yaşıyordu. O dağda ondan başka da kurt yoktu. Bol av vardı çevresinde: Tilkiler, tavşanlar, sansarlar, üstelik de köylülerin koyunları, sığırıları... Deliğinden çıkar, ağaçlıklar, kayalar arasında keyfîce dolaşır, acıktığı zaman da bir tavşanın üstüne atılır, ya da köylülerin bir kuzusunu, keçisini parçaları.

Onun için dünya güzeldi, özgürlük ve barışvardı...

Bir gün o dağda bir kaç kurt daha geldi. Kurduzun keyfi kaçtı. Önce av üzerinde kavga ettiler, sonra anlaştılar: Dediler ki: "Dağ büyütür, hepimize de doyunca yeter; neden çekışıyoruz sanki?"

Rahat günler yeniden geri geldi, özgürlük ve barış da...

Bir kaç yıl kurtlarımıza kardeş gibi yaşadılar. Doyunca tavşan, tilki, geyik ve köylülerin koyunlarını, eşeklerini yediler. Sonra güç günler gelip çattı.

Köylüler ve çobanlar silahları peşlerine düştüler. Koçlar ve tosunlar boynuzlarıyla, atlar ve eşekler tekmeleyle önlere karşı koydular. Tilkiler, tavşanlar, geyikler, kuzular ve oglaklar ise bir araya gelip şöyle bağırdılar:

"Bize özgürlük, kurtlara ölümlü!"

Bütün bu olup bitenler karşısında kurtlar şaşırıldılar, öfkeye kapıldılar. Var güçlerince uluyup şöyle dediler:

"Hele bakın, hele bakın... Bize özgürlük, diyorlar!"

"Nasıl olur, dağ yasası çiğneniyor!"

"Barış gitti, anerşî geldi!"

"Özgürlüğümüz elimizden gitdiyor!.."

Böylece kurtlar, özgürlük ve barış üzerine öyle bir şamata kopardılar ki yer yerinden oynadı...

★ ★ ★ ★ ★

Bu masal Demirellere, Türkeliere, Bozbeyliere, Çelebilere ve Şerbetçilere armağan olsun.

## HİTLER, BOGOS Ü MİRE MERAŞI

Hitler cîma ewqas đujmînê Cuyivan bû?

Ewi digot, Cuyi, xwina Cermanan yê bilind û pak xîraw dîkin. Paşê eşkere bû ku, xwina Hitler bi xwe ne ewqas pak e, him ji xwina Cuyiyan tevlî ye.. Waxteki dapira Hitler li Wiyanê li cem Cuyiki dewlemend cariye bû, lawê malê ew ducani hîştibû...

We ditiye: ewê ku paşê dibine Mîsilman, bi misilmaniya kesi qayil nabîn! Lî ser her qezikê behsa Mîsilmaniyê dîkin û meriv bêzar dîkin...

Çend mehan berê li rojname derheqa njadparêzeki bî nav û deng xeber derketin. Ewi ku ji Qibrîsê hatîye û navê bavê wi ji Bogos bûye...

Serhatiya wi çiqas ji nêziki Hitler e!...

Pîr kes hene ku ji qeziya "Gelen ra azadi" dîri dîbin. Lî eslê wan bigerin, hûnê bibinîn ku ew ji "Mîsilmanê paşîn" in... Mav û bapîren wan Kurdin û hin ji salmezinên wan bî kurdi xeber didin.

Begê Meraş! Tu ji vê yekê baş dîzani... Heramzade!

## HİTLER, BOGOS VE MARAŞLIBEY...

Hitler neden o kadar Yahudilere düşmandı?

O diyordu ki Yahudiler, yüksek ve soylu Cermen kanını bozmaktalar. Sonra anlaşıldı ki Hitler'in kendi kanı da o kadar temiz değil, hem de ona Yahudi kanı karışmış... Bir zamanlar Hitler'in büyük annesi Viyana'da zengin bir Yahudi'nin evinde hizmetiydi. Evin oğlu onu gebe bırakmıştır..

Görmüşünüzdür, sonradan Müslüman olanlar kimse nin müslümanlığını beğenmezler. Her sözün başında müslümanlıktan söz açar ve adamı bırakırlar.

Bir kaç ay önce gazetelerde ünlü bir ırkı hakkında haberler çıktı..

Hani şu babasının adı Bogos olan Kıbrıs'tan gelme kişi hakkında...

Onun hikâyesi ne kadar da Hitler'inkine benzıyor!

Bir çok kişi "halklara özgürlük" söyleme deli oluyorlar. Asıllarını araştırın, göreceksiniz ki onlar da "sonradan Müslüman" olanlar takımdan... Çoğunun babası-dedesî Kürtür ve hâlâ yaşılları Kürtçe konuşurlar. Maraşlı bâyzade! Sen de bunu iyi bîlirsin... Haramzade!

## GUR Ü BERXIK

Ciroka gur û berxîkê bi nav û deng e: Rojeki gurek birçi li nêcîra xwe dîgeriya. Ew di newalek zelal rasti berxekê hat. Bo xwarina wê li manan geriye û got:

"Tu ava min soli diki..."

Berxîkê bi nermi lê vejerand:

"Çawa dibe? Ez li jér im, tu li jor..."

Gur rûyê xwe tîrskur û got:

"Te par qeziyen xîrab ji min ra gotiye..."

"Ez par ne li dinê bûm; te ne diye, ez berxê şir im."

"Ku tu nebi ji, bîray te ye..."

"Bîrayê min tune ku heqê te da tiştîn xîrab bêje."

Ser vê bersivê gur enuri û got:

"Bîrayê te nebe ji, yek ji we ye, gidi! Ez zanım hûn, kûçik û şivanen we derheqa min de ci tiştîn xîrab dibêjin..." got û dev avete berxîke, hilda bir daristanê ûzagona guran ani cih. Angô wek midemomî curmê wê jê ra xwend, wek qadi qerar da, temyiz û tişt ji di nav da..."

★ ★ ★ ★ ★

## KURTLA KUZU

Kurtla kuzunun öyküsü ünlüdür:

Bir gün aç bir kurt av arıyordu. Duru bir dere suyunda bir kuzuya rastladı. Onu yemek için bahane arıyordu:

"Suyumu bulandırıyorum," dedi.

"Nasıl olur" dedi kuzu, "sen yukarıda, ben aşağıda..."

Kurt yüzünü ekşiterek söyle dedi:

"Sen geçen yıl bana klüfretmişsin..."

"Ben geçen yıl J. ha doğmamıştim.

Görmüyor musun, süt kuzusuyum."

"Sen degilsen kardeşim küfretmiştir."

"Ama benim kardeşim yok ki.."

Bu cevap üzerine kurt öfkelendi:

"Kardeşin olmasa da sizden biridir iste! Sizin, çobanlarınızın ve köpeklerinizin hakkında neler konuştuğunuza bilmiyor muyum sanki.." dedi ve ardından kuzuyu kapıp ormana götürdü, orada kurt yasalarını yerine getirdi.. Yani onu savci gibi suçladı, yargıcı gibi karar verdi; temyizi, infazı da içinde...

Zagona guran li welatê me xweş têzanîn. Di wan rojên paşîn, guran disan dengê xwe blind kîrin, bo xwarina me li manan digerim. Lî bila ewqas lez û bez nekin. Berxîk ji édi berxa şir nine, bûye beran. Dibe ku, li ciyê ku goste wî zikê gur tîrke, qoçen wi hûrê gur biqelişinin... Çar heye ku nêçîvan dibe nêçir...

# FİSE GENEL SEKRETERİ İLE BİR RÖPORTAJ

Gazetemizin muhabiri, TÖB-DER'in düzenlediği Demokratik Eğitim Kurultayı'na katılmak üzere Türkiye'ye gelen FİSE (Dünya Öğretmen Sendikaları Federasyonu) Genel Sekreteri Sayın Daniel Retureau ile bir görüşme yaptı. Muhabirimizin sayın Retureau'ya eğitim ve kültür sorunları, Kürt halkın dili ve kültürüne yapılan baskilar ve özel olarak da ROJA WELAT'a yapılan baskilarla ilgili olarak sorduğu soruları ve onun yazılı cevaplarını aşağıda okurlarımıza sunuyoruz.

**ROJA WELAT-Sayın Retureau, bazı konularda görüşlerinizi öğrenmek istiyoruz. Öncelikle bize FİSE'nin amaçlarını kısaca anlatır misiniz?**

**DANIEL RETUREAU** -FİSE'nin başlıca amaçları şunlardır:

-Tüm ülkelerde demokratik bir eğitim sistemini gerçekleştirmek; genç kuşakları, ulusal kültürleri ve meslek eğitimleri yönünde bilimsel bilgi ile donatmak; okur-yazar olmamayı tümenden ortadan kaldırmak,

-Silahlanma yarısının sona erdirilmesi ve barışçı düşüncelerin geliştirilmesi; Asker harcamalarının azaltılması ve bu mali kaynakların, halkın ekonomik sosyal ve eğitse gelişmeleri uğrunda harcanması için çalışmak,

-Öğretmenlerin hak ve menfaatlerini savunmak hükümetlerin herhangi bir sınırlamaya tabi tutulmayan toplu sözleşme ve grev hakkı da dahil olmak üzere, tüm medeni ve politik hakları ve sendika haklarını tanımamasını sağlamak için çalışmak,

-Gerek mesleki haklarını savunmak, gerek faşizme, ırk ayrımlına ve emperyalist baskı ve sömürünün her biçimine karşı koymak için öğretmenler ve diğer sendikalar arasında dayanışma sağlamak,

-Çokuluslu tekellere ve onların yeni sömürgeci siyasetlerine karşı mücadele etmek; ülkelerin ekonomik bağımsızlıklarına ve ekonomik, sosyal, kültürel kalkınmalarına olanak veren uluslararası yeni bir ekonomik dönemin gerçekleşmesi için çalışmak.

**SORU 2- Sizce demokratik bir eğitimin ana özellikleri nelerdir?**

**CEVAP-** Demokratik eğitim ancak demokratik bir ülkede gelebilir. Bunun için sınıf, din ve politik görüş ırk ve cins ayrımı yapılmaksızın herkes için eğitim eşitliğinin varolması gereklidir.

Yine, eğitim sisteminde yararlanabilecekleri için yoksul halkla, işçi ve köylülere

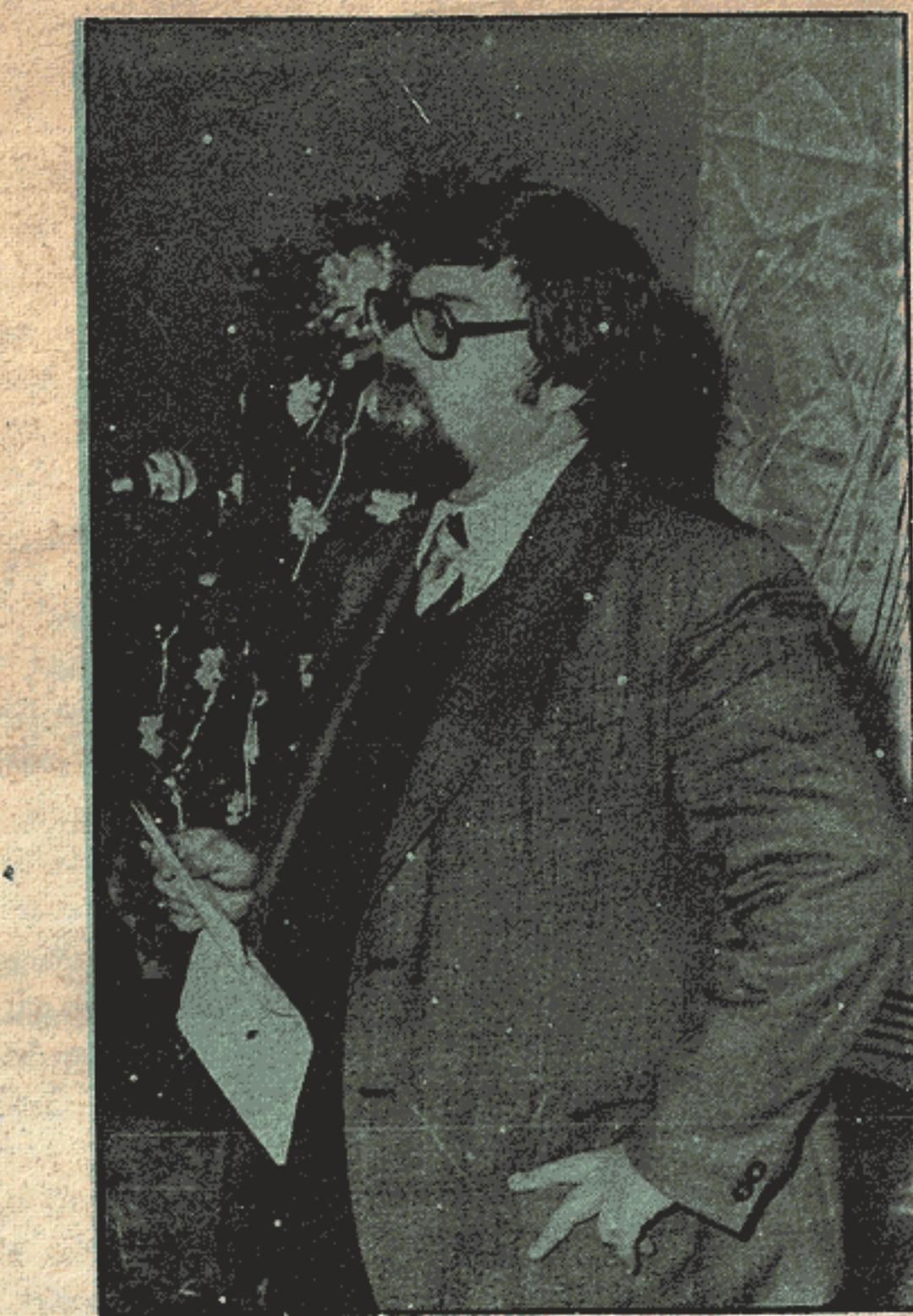
yararımcı olacak sosyal ve ekonomik tedbirler alınmalıdır.

Demokratik eğitim içerik olarak kişiliğin çok yönlü gelişimini, ülkede varolan çeşitli kültürlerin korunmasını, ülkenin bilimsel, teknik ve kültürel gelişimini amaçlamalıdır.

Öğretmenler, veliler ve öğrenciler, eğitimin planlanması, eğitim amaçlarının belirlenmesi, okul ve üniversitelerin yönetimi için birlik oluşturmalıdır. Öğrenim uluslararası dillerde (anadilde) yapılmalıdır.

**SORU 3-Türkiye'de ve diğer sömürgeci ülkelerde, sömürge halkın ulusal ve demokratik hakları üzerinde yoğun baskiların, asimilasyon vejenosid uygulamalarının henüz sürmekte olduğu bir dünyada yaşayız. FİSE'nin, uluslararası kendi geleceklerini belirleme hakkı konusundaki görüşlerini açıklayınız?**

**CEVAP-** FİSE halklara uygulanan politik baskiların karşısındadır ve onların kendi geleceklerini belirleme kararlarını olana gücüyle destekler. Bize göre, tüm uluslararası gruplar kendi ulusal kültürlerini ve dillerini koruma ve geliştirme, politik ve ulusal özgürlüklerden yararlanma hakkına sahip olmalıdır.



**SORU 4-Türkiye burjuvazisi, Kürt halkın ulusal ve demokratik haklarını acımasız bir baskı altında tutmaktadır. Uluslararası anlaşmalara, özellikle de Helsinki Nihai Belgesi'ne ters düşen bu tutumu, 15 milyon eğitim emekçisinin uluslararası örgütü olan FİSE nasıl karşılar?**

Kürtlerin dilini ve kültürünü zoraki asimilasyon yoluyla yoketmeyi amaçlayan Türk burjuvazisinin bu eğitim politikasını nasıl görünsünüz? Kürt ulusunun dili ve kültürü üzerindeki bu baskılara son verilmenden Türkiye'de gerçekten demokratik bir eğitim düzeni gerçekleştirilebilir mi?

**CEVAP-** Bu soruyu 2. ve 3. şıklarda cevaplandırdım. Şunu da eklemek isterim ki FİSE, 11. olağan Konferansında aldığı bir kararla, Helsinki Konferansı Nihai Belgesi'nde belirtilen tüm kararları desteklemekte ve bunların gerçekleşmesini istemektedir. Kürt halkı da tüm diğer halklar gibi ulusal ve demokratik haklardan yararlanmalıdır.

**SORU 5-Kürtçe-Türkçe olarak yayınlanmakta olan ROJA WELAT adlı gazetemiz üzerinde sürdürulen ırkçı-şoven baskilar Avrupa ülkelerinde de çeşitli demokratik kuruluşlar tarafından kınandı. Bu konuda da konuşmak ister misiniz?**

**CEVAP-** Biz tüm uluslararası gruplar, demokratik örgütler ve bireyler için basın özgürlüğü ve düşüncelerini açıkça belirtmek hakkından yanızız. ROJA WELAT'la dayanışma içinde olduğumuzu tekrar belirtir, onun basım ve yayımına karşı yürütülen tüm baskı girişimlerini protesto ederiz.

**ÖZGÜRLÜK**  
aylık siyasi dergi

**yolu**

Bağdat İrkçı Rejiminin Terörü ve kitleSEL Cinayetleri Devam ediyor.

SOVYETLER BİRLİĞİNDE YAŞAM

GERİCİ GÜÇLERİN TAKDİĞİ ve CHP

21 Mart İrkçılıkla Mücadele günü ve NEWROZ

**35 NİSAN**

**KÜRTLER**  
**CILT 2**



KARKEŞEN HEMÜ WELATAN Ü GELËN BİDEST YEKİNİ

Sahibi: Mustafa AYDIN • Yazı İşleri Müdürü: FİKRET AKAY • Her ayin 1'inde ve 15'inde çıkar • YONETİM YERİ: Sumer Sokak, 12/2, Demirtepe - ANKARA • Abone şartları: Altı aylık 50. yıllık 100 TL. Diğer ülkeler için iki katıdır •

Baskı: EM-AŞ ANKARA 1978

Xwedi : Mustafa AYDIN • Berpırsıyar: FİKRET AKAY • Navnişan: Sumer Sokak, 12/2 Demirtepe - ANKARA • Şerten abone: Bo 6 mehan 50. salı 100 kira ye Türkiye, bo welaten tervayı du qat e •